

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } Ἐτησί. Δρ. 4
 } Ἐξῆς. » 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΛΕΠΤΑ 25

Αἱ Συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1 Δεβρίου ἢ τὴν 1 Ἰουλίου ἐ. ἐ.

ΕΤΟΣ Δ'—ΑΡΙΘ. 8—4

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

ΑΘΗΝΑΙ, Ὁδὸς Νέως 11—Ἀριθ. τηλ. 9-97

Ἡ ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚῆ ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἦδη ἀπὸ τοῦ προπαραελθόντος ἔτους ὁ ἡμέτερος Γενικὸς Ἐφορὸς κ. Κ. Μελάς υπέβαλε πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ Προσκοπισμοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων

τὴν παράκλησιν, ὅπως τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην των διαβιβάσωσιν εἰς τὸν Στρατηγὸν Sir Baden Powell.

Αἱ ζητηθεῖσαι γνώμαι εὐρέθησαν σύμφωνοι πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πρότασιν καὶ οὕτως τὸν Ἰούνιον τοῦ 1919 ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς τοῦ Προσκοπισμοῦ τῆς ὑψηλοῦ Sir Baden Powell ἐκάλεσε τοὺς ἀπανταχοῦ Προσκόπους εἰς διεθνή Προσκοπικὴν Συγκέντρωσιν Zamboree— ἐν Λονδίῳ. Αὕτη ἤρχισεν εἰς τὸ μέγα στάδιον ἀγώνων τὰ «Ὀλύμπια» τοῦ Λονδίνου τὴν 12/25 τρέχοντος καὶ θὰ λήξῃ τὴν 22/4 Αὐγούστου. Κατὰ τὰς πρώτας πέντε ἡμέρας γίνονται αἱ κατ'ἴδιαν δοκιμαὶ τὴν 30 Ἰουλίου θὰ γίνωσιν αἱ γενικαὶ δοκιμαὶ τὴν 31 ἢ ἐπίσημος ἐναρξίς καὶ ἀγωνίσματα ἐντὸς τοῦ στίβου, τὰς δὲ ὑπολοίπους ἡμέρας διαγωνισμοὶ τῶν διαφόρων προσκοπικῶν ὁμάδων, πλὴν τῆς Κυριακῆς 1 Αὐγούστου, ἧτις ἀφιερῶνται εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Συνεπεῖρα τῆς

Ὁ στρατηγὸς Sir Baden Powell

Ἐπίσημος Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλ. Προσκόπων.

Στρατηγὸν Sir Baden Powell τὴν ἰδέαν συστάσεως διεθνούς ἐτησίας προσκοπικῆς ἐορτῆς πρὸς συναδέλφους τῶν ἀπανταχοῦ Προσκόπων, τῇ ἐγκρίσει δὲ τοῦ Στρατηγοῦ ἀνεκοίνωσε ταύτην τῷ Σώματι τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων δι' ἐγγράφου του ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1918 πρὸς ἀπάσας τὰς Προσκοπικὰς Ὀργανώσεις τῶν φίλων καὶ συμμάχων Κρατῶν μὲ

Ὁ κ. Κ. Μελάς.

κλήσεως ταύτης τοῦ Στρατηγού Sir Baden Powell κατ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σώματος ἐκλήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1920 Ἐγκυκλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου οἱ Ἐφοροὶ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων Προσκοπῶν ὅπως ἀποστείλωσιν ἀντιπροσώπους εἰς τὸ Zamboree τοῦ Λονδίνου. Μὴ ὄντος δὲ τοῦ Σώματος εἰς θέσιν νὰ καταβάλλῃ τὰς δαπάνας τοιαύτης ἀποστολῆς, ὠρίσθη ὅπως ἕκαστος Πρόσκοπος, ὁ ὁποῖος ἤθελε κριθῆ ἄξιος νὰ μετάρχη τῆς συσταθησομένης εἰδικῆς ὁμάδος καταβάλλῃ διὰ τὰς δαπάνας ταύτας τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500, ὅπερ ὠρίσθη ὡς ἐλάχιστον δυνατὸν ὄριον δαπάνης διὰ τὸ μεχρὶ Λονδίνου ταξίδιον καὶ ἐπιστροφῆς, καθόσον οἱ Ἄγγλοι Πρόσκοποι ἐν τῇ χαρακτηριζούσῃ τὸ εὐγενὲς Ἔθνος μεγαλοδωρῖα ἀνέλαβ' ἢ τὴν ἐν Λονδίῳ φιλοξενίαν ὅλων τῶν ξένων συναδελφῶν των. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ ἐκλογή δὲν ἔπρεπε νὰ περιορισθῇ μετὰ τῶν δυναμένων νὰ καταβάλλωσι τὸ ἄλλως ὄχι ὑπερογκον ποσὸν αὐτὸ ἱκανῶν προσώπων ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἐνδεχομένων ἀπόρων, ἀλλ' ἄξιων ν' ἀντιπροσωπεύσωσι τὴν περιφέρειάν των, συνεστήθη εἰς τοὺς Ἐφόρους καὶ τοὺς Προσκοπικοὺς Συνδέσμους, ὅπως ἐνισχύσωσι διὰ προκηρύξεως ἐράνου ἢ ἐκ τοῦ ταμείου των τὴν ἀποστολὴν καὶ ἐκ τῶν διακρινομένων ἀπόρων. Οὕτω ἐκ τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν προεκρίθησαν 18 ἐπὶ καταβολῇ τῆς πεντακοσιδραχμίου δαπάνης καὶ 4 δωρεὰν ὡς ἄποροι, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη καεβλήθη ἐκ δισχιλιοδραχμίου δωρεᾶς τοῦ πάντοτε προθύμου εἰς πᾶσαν ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Προσκοπισμοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Σώματος κ. Ἐμμ. Μπενάκη καὶ χιλιοδραχμίου τοῦ Α' Τοπικοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν. Ἡ Θεσσαλονικὴ ἀντιπροσωπεύθη διὰ 4, ἡ Σῦρος δι' ἑνός, ἡ Κρήτη δι' ἑνός, ὁ Βόλος διὰ 4, ἡ Κωνσταντινούπολις δι' 9. Οὕτω ἡ ὁμάς ἀποτελέσθη ἐν συνόλῳ ἐκ 43 μόνον, καθόσον ἀτυχῶς λόγῳ τῆς τελευταίας ἀπροόπτου ἐπιστρατεύσεως καὶ τῶν ἀνανεωθείσων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων παρεκωλύθη ἡ προσέλευσις ἐκ τῶν ἄλλων περιφερειῶν τῶν νέων μερῶν.

Οὕτω ἀποτελεσθεῖσα ἡ ὁμάς ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ Π. Ἐφόρου κ. Ἀθ. Λευαδίτου καὶ ἀνεχώρησε διὰ Μασσαλίαν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἑθνικῆς Ἀτμοπλοίας τῆς Ἑλλάδος «Ἄνδρος». Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἶχεν εὐμενῶς παραχωρηθῆ διὰ τοὺς προσκόπους ἰδιαιτέρον διαμερίσμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκατεστάθησαν με' ὅλας των τὰς ἀποσκευάς. Πολλὰ δὲ χάριτες ὀφείλονται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Ἐταιρείας κ. Λεων. Ἐμπειρῖκον καὶ διὰ τὴν μεγάλην ταύτην διευκόλυνσιν τοῦ ταξιδίου των καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὴν γενομένην ἐκπτώσιν τῶν ναύλων καὶ τῆς τροφοδοσίας κατὰ 60 τοῖς %, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐκπτώσεως θὰ ἀπέβαινεν ἀδύνατος ἡ συμμετοχὴ Ἑλληνικῆς ὁμάδος εἰς τὴν πρώτην ταύτην διεθνή καὶ μεγάλην ἀξίαν Προσκοπικὴν συγκέντρωσιν. Τὴν ἀποστολὴν ταύτην συνοδεύει καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς τοῦ Σώματος μεταβαίνων ἵνα μετάρχη τοῦ μεγάλου Διεθνoῦς Συνεδρίου τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν Προσκοπικῶν ὁργανώσεων τὸ ὁποῖον θὰ λάβῃ χώραν ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Zamboree.

Ὁ ἀγαπητὸς Γ. Ἐφορὸς ὁ καὶ Ἀρχιπρόσκοπος

ἐπικληθεὶς κ. Κ. Μελάς ἀπερχόμενος μετὰ τῶν Προσκόπων δὲν ἐδέχθη ν' ἀποχωρισθῇ αὐτῶν κατὰ τὸν πλοῦν, ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι διαιτώμενος καὶ τοῦ συσσιτίου των μετέχων, ἐπέβλεπε καὶ ἐφρόντιζεν ὡς καλὸς πατήρ περὶ αὐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι τὸ πρῶτον ἤδη ἀπὸ τῆς στεγῆς τῶν γονέων των ἀπομακρύνονται.

Ὁ ἀπόπλους τῆς «Ἄνδρου» ἐγένετο πανηγυρικὸς τὴν 2½ μ. μ. τῆς 24 Ἰουνίου. Οἱ Ἕλληνες πρόσκοποι παρατεταγμένοι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος αὐτῆς, ὅταν παρήρθετο πρὸ τοῦ φέροντος τοὺς Προσκόπους τῆς Ρωμουνικῆς ἀποστολῆς «Αὐτοκράτορος Τραϊανου» ἐξέσπασαν εἰς ἐκκωφαντικὰς ζητωκραυγὰς, ἐνῶ οἱ Ρωμῦνοι ὡσαύτως ἐν παρατάξει ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἔψαλλον τὸν Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ρωμουνικῆς ἀποστολῆς κ. Μούγκουρ, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τῶν ἀρχηγῶν, καὶ ὁ Γενικὸς Ἐφορὸς κ. Μελάς ἐν μέσῳ τοῦ ἰδικoῦ του μετεῖχον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν νεαρῶν προσκόπων, οἱ ὁποῖοι καὶ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐξηκολούθουν διὰ σημάτων νὰ ἀποστέλλωσι τοὺς χαιρετισμούς των καὶ συνεννοῶνται διὰ τὴν προσεχῆ συνάντησίν των ἐν Λονδίῳ.

Εἰς Μασσαλίαν κατέπλευσεν ἡ «Ἄνδρος» τὴν 9½ τῆς πρωίας τῆς Κυριακῆς, διανύσασα τὸ ἀπὸ Πειραιῶς διάστημα μεθ' ὅλων τὸν τρικυμιώδη καιρὸν εἰς 91 μόνον ὥρας. Πρώτη στάσις τῆς ὁμάδος ἐσημειώθη εἰς Διζὸν, τῆς ὁποίας αἱ προσκοπικαὶ ὁμάδες εἶχον καλέσει αὐτὴν νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τινὰς ὥρας. Ἐκεῖθεν κατ' εὐθείαν ἀνεχώρησαν εἰς Παρισίους.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΣΤΑ ΚΑΤΛΑΡΙΑ

ΚΑΤΛΑΡΙΑ.—Εἰς τὰ Κατλάρια, ἐνθα πρὸ τοῦ 1912 οὐδὲ ψυχὴ Ἕλληνας εὕρισκετο, ἰδρῦθη πρὸ τριμήνου προσκοπικὴ Ὀμάς ὑπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ κ. Ἀλεξ. Κωνσταντινίδου.

Τὴν πρωτομαγίαν ἐξέδραμον εἰς τὸ πλησίον χωρίον Δουλου-λιντ Οἱ κάτοικοι με' ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τὸν ἱερέα τοῦ ἐπεδέχθησαν μετὰ μεγάλης χαρῆς, πρῶτην φεραν βλέποντες προσκόπους. Ἐτρατοπέδευσαν εἰς τὸ μικρὸν τοῦ χωρίου δάσος ἐνθα ἐτραγοῦθησαν καὶ ἐχόρευσαν μεχρὶ τῆς 4 μ. μ. ἔπειτα στεφανωμένοι με' ἄνθη παρηλασαν διὰ τοῦ χωρίου καὶ ἐπέστρεψαν κητηνοθουσιασμένοι εἰς Κατλάρια.

Τὴν 31 Μαΐου ἔκαμαν προσκοπικὴν ἐπίδειξιν ἐνώπιον ὅλων τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν πολιτῶν, ἧτις ἐπέτυχεν λαμπρά. Ὁ κ. Ὑποδιοικητῆς μετὰ συγκινήσεως προσεφώνησε τοὺς νεαροὺς προσκόπους.

Τὴν 7 Ἰουνίου ἐξέδραμον εἰς Καραμπουνάρ ἐνθα τοὺς ἐπεδέχθη ἡ Κοινότης φιλοφρονέστατα καὶ τοὺς παρέθεσε καὶ γεῦμα.

Συνεπεῖα τῆς μὴ ἐγκαίρου συγκεντρώσεως τῆς ὕλης τὸ φύλλον τῆς 1 Ἰουλίου συνεκδίδεται μετὰ τοῦ παρόντος.

ΠΡΟΤΟΦΑΝΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ Δ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΦΛΩΡΙΝΑ.—Ἡ πρωτοφανής προσκοπικὴ ἑορτὴ τῶν Προσκόπων Δ. Μακεδονίας ἐπέτυχε πλήρως.

Ἡ ἑορτὴ αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Π. Ε. Δ. Μ. κ. Ι. Ἡλιάκη.

Ἀπὸ τῆς πρωίας τοῦ παρ Σαββάτου 19 Ἰουνίου ἤρχισαν συγκεντρούμενοι εἰς τὴν ὠραίαν κωμόπολιν Ἐξῆ-Σοῦ οἱ πρόσκοποι τῶν διαφόρων περιφερειῶν. Πρῶτοι κατέφθασαν σδρομικῶς οἱ πρόσκοποι Φλωρίνης μετ' ἐπί κεφαλῆς τὸν Ἐφορον αὐτῶν κ. Ν. Γούπαρη, καὶ ἔπειτα οἱ πρόσκοποι Καϊλαρίων Ἕλληνες καὶ Μουσουλμᾶνοι, αἱ ὀμάδες Κοζάνης μετ' ἀρχηγούς των κ. Τ. Ἀφην καὶ Ζήκον, καὶ τὸν ἔφορον αὐτῶν κ. Μπατσούταν, αἱ ὀμάδες Σιατίστης ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Ἀργυριάδην Βελθενδοῦ, Σερβίων, Ἐμπορίου, Βλάτση, Νέβεσκις, Ζελενιτσιου, καὶ λοιπῶν πόλεων καὶ κοινοτήτων, τὴν δὲ πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἀφίχθησαν αἱ ὀμάδες τῶν κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης, καὶ οἱ Μουσουλμᾶνοι καὶ Ἰσραηλίται πρόσκοποι τῆς πόλεως Φλωρίνης.

Ὅσῳ τὸ Ἐξῆ-Σοῦ μετεβλήθη εἰς ἀπέραντον προσκοπικὸν στρατόπεδον εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ ὀποίου ἠγέρθησαν καταυλισμοί, προσκοπικαὶ δὲ περιπολτικαὶ διέσχίζον τὰς ὁδοὺς χάριν τῆς τάξεως, καὶ παντοῦ συνήντα κανεὶς πολυπληθεῖς ὀμίλους, κομψοτυμένων προσκόπων, μετ' ὠραῖον παράστημα, μετ' ὀνειδίαιμα εἰς τὰ χεῖλη καὶ τὴν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ πρόσωπον, διότι χάρις εἰς τὸν ἀλτροῦστὴν κ. Γεν. Διοικητὴν ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρισθῶσι καὶ συνδεθῶσιν οἱ πρόσκοποι τῶν περιφερειῶν Δ. Μακεδονίας.

* *

Τὸ Ἐξῆ-Σοῦ χάρις εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκ προκρίτων καὶ εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν προσκόπων τῆς κωμοπόλεως κ. Σπ. Ράφ τοῦ Διδασκάλου κ. Ἀργυριάδου τῶν διδασκαλισσῶν Διδων Ραδίση καὶ Ἀργυριάδου, τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος κ. Γραμματικῆς διεκοσμήθη ἐπιτυχῶς καὶ ἔπλεεν εἰς τὸ κυανόλευκον, εἰς δὲ τὰς ὁδοὺς εἶχον στηθῆ πανηγυρικὰ ἀψίδες σημαιοστόλιστοι μετ' ἀσπίδας ἐπιγραφὰς «Ζήτω ἡ Μεγάλῃ Ἑλλάδι. Ζήτω ὁ Ἀρχηγὸς Βενιζέλος. Ζήτω ὁ Γεν. Διοικητὴς Ἡλιάκης. Καλῶς ἦλθατε ἀγαπημένοι πρόσκοποι». Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς κωμοπόλεως, ἐπὶ πολυτελοῦς ἀψίδος, ἐντὸς πλαισίου πολυτελοῦς ἀνοστολισμένη, ξεπροβάλλει ἡ φωτογενεῖα τοῦ Γεν. Ἀρχηγοῦ τῶν Προσκόπων κ. Βενιζέλου.

Ἡ Κοσμοσυρροὴ ὑπῆρξεν ἑκτακτος, εἰς κανὲν μέρος τῆς Μακεδονίας δὲν ἐσημειώθη τοιαύτη συγκέντρωσις κοσμικῆ.

Τοὺς πρόσκοποις συνώδευσαν, οἱ Γυμνασιάρχαι Κοζάνης κ. Μικροῦ, Σιατίστης κ. Δυναῖ, δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Μ. Ἐκπαίδευσως Δυτ. Μακεδονίας κ. Διαμαντοπούλος, ὁ Γυμνασιάρχης Φλωρίνης κ. Μυλωνάκης καὶ πλείστοι ἄλλοι τὰ πρῶτα φέροντες τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Εἰς τὴν ἑορτὴν προσῆλθον ἐκ τῶν πρώτων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Πολύκαρπος, ὁ νομάρχης Φλωρίνης κ. Γρηγορίου, ὁ νομάρχης Κοζάνης κ. Παπαδάκης, ὁ Μουφτῆς, καὶ ὁ Χαχαμὴς Φλωρίνης μετὰ πολλῶν ἐγαρίτων μελῶν τῆς Μουσουλμανο-Ἰσραηλιτικῆς κοινότητος Φλωρίνης, ὁ Διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς Κοζάνης, ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἠχοῦς» Κοζάνης κ. Ἰζώνης, ὁ πρόεδρος Πρωτοδικῶν Φλωρίνης κ. Κρισζῆς, ὁ πανταχοῦ παρὼν καπετὰν Καραβίτης, ὁ διοικητὴς τῆς Μεραρχίας Φλωρίνης κ. Σταυριανός, καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν εὐρείαν αἴθουσαν τοῦ μεγαλοπρεποῦς σχολείου (εἶνε τὸ καλλίτερον σχολικὸν κτίριον ἐξ ὅλων τῶν κοινοτήτων τῆς Δυτ. Μακεδονίας) ἐγένετο ἡ πανηγυρικὴ ἐπίδοσις τῶν διπλωμάτων τῶν ἀπολυομένων μαθητῶν τῶν Γυμνασίων Δυτ. Μακεδονίας.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς ἐξεφώνησε θαυμάσιον λόγον μετ' ὃν ὀμίλησαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς κ. Διαμαντοπούλος καὶ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Μυλωνάκης.

Ἡ τελετὴ ἦτο ἐξόχως συγκινητικὴ. Ἡ μουσικὴ Κοζάνης ἐξετέλεσεν ὠραῖα μουσικὰ τεράχια. Τὴν μεσημβρίαν ἡ κοινότης παρέθεσε πλούσιον γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν πολλοὶ ἐπίσημοι.

Εἰς τὴν ἑορτὴν συμμετέσχε καὶ ἡ ὀμάς Ναούσης, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἔφορον κ. Πετρούριαν καὶ τὸν ἀρχηγὸν κ. Γκιουλέκην.

Οἱ Ναουσαῖοι πρόσκοποι, ἔκαμαν μετ' ἐμφάνισιν των πολὺ εὐχάριστοι ἐντύπωσιν.

Τὴν 4 μ. μ. εἰς τὴν πλατεῖαν ἔνθα εἶχε στηθῆ διὰ τοῦ ἐπιστήμου ἐξέδρα ἀνοστολιστος ἐγένετο ἡ μεγαλειώδης παρέλασις τῶν προσκόπων. Τὸ θέαμα ἦτο πράγματι ὠραῖον καὶ ὁ κόσμος ποῦ παρηκολούθησεν αὐτὴν ἐξέσπασεν εἰς ραγδαῖα χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίας.

Τὴν 4 1/2 μ. μ. ἀφίκετο ἐξ Ἐδέσσης ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Δ. Δίγκας μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Κωνσταντίνου, τοῦ νομάρχου Πέλλης κ. Σταματίου, τοῦ διοικητοῦ χωροφυλακῆς κ. Πανουσοπούλου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δ. σχολείων κ. Δέπου. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐγένετο δεκτὸς τιμητικῶ-

τατα. Ὁ Γ. Διοικητής κ. Ἡλιάκης μετὰ βραδείας συγκινήσεως, χαίρειντες τοὺς διςχιλίους προσκόπους ὡς ἔξῃ:

«Παιδιά μου, πρόσκοποι, ἐλπίδες τῆς πατρίδας, σὰς χαιρεῶ!

Μαζί σας γίνομαι παιδί κι' ἀφίνω κατὰ μέρος τοῦ σοβαροῦ τῷ ὄφει.

Θέλω νὰ πικίξωμε μαζί, ν' ἀναπτυθῆ ἡ ψυχὴ μου εἰς τὴ γλυκεῖα μορφὴ σας.

Ἀπὸ τῆς μάτια σας τ' ἀγνῶσι: τὴν ψυχὴ σας μπαίνομαι κὼ δειρεύομαι ἐκεῖ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος ποῦ ἐνταρκώνεται σὲ σὰς.

Χάρη σε σὰς ποῦ ἔχετε τέτοια μεγάλη θέσι, μέσα σὲ τόσους γενεάς.

Ἦθελα νὰ κρούνα κι' ἐγὼ παιδί, ὡσαν καὶ σὰς, γιὰ νὰ ζωὴ χρόνια πειρὰ πολλὰ νὰ δίνω στὴ πατρίδα μας μαζί μὲ τὴν ἀγάπη μου ὅλη τὴ δυνάμει μου τώρα π' ἀναγεννιέται.

Βλέπετε τὴ πατρίδα μας, ἔχει σωρούς ἐρείπια. Τὰ κἀναμέν ἐμεῖς γιὰτι χαλάμε σήμερο τὸ σάπιο οἰκοδόμημα, ποῦ εἶχε μέσα του κακὰ, ἀρρώστειες καὶ μικρόβια, ὄφεις καὶ θεριά, δαίμονες καὶ φιδάκια.

Τα ζωτικά σκοπέπτηκαν καὶ τα θεριά οὐρλιάζουν γιὰτι δὲν ἔχουν πειρὰ ποῦ νὰ σταθοῦν, καὶ εἶνε ἀνάγκη γρήγορα νὰ χτίσωμε καλὸν, ἀπάνω στὰ ἐρείπια, τὸ νέο οἰκοδόμημα ποῦ θά'νε στερεό, λαμπρὸ καὶ φημισμένο.

Ἐμεῖς ποῦ τὸ παλιὸ χιλιάσαμε δὲν ἔχομε καιρὸ. Τὰ βίβια καὶ ὁ χρόνος μᾶς ἔκκμαν ἰδυνατοῦ: νὰ φέρωμε εἰς τέλος οὗτὸ ποῦ τώρα χτίζεται. Γι' αὐτὸ σὲ σὰς ὁ κληρὸς ἔλαχε νὰ ἀποτελειώτετε ὅ,τι ἐμεῖς ἀρχίσαμε.

Γι' αὐτὸ σὰς φέσαμε ἐδῶ νὰ γυμναστῆ ἡ ψυχὴ σας. Σὰς φέραμε ἐδῶ διὰ νὰ γωρισθῆτε καὶ γιὰ νὰ ἀγαπηθῆτε, ἀφοῦ μαζί, σὰν ἀδελφοὶ θα χτίζετε τὸ σπίτι τῆς ἐνδοξῆς πατρίδας.

Δὲν σὰς μολύνουν τὴ ψυχὴ τὰ πάθη τὰ δικὰ μας ποῦ στὴ καρδιά μας ἄφηκε τὸ δειχὸ τῆς σκλαβιάς.

Κλείστε καλά τὰ μάτια σας καὶ φράξετε τ' αὐτιά σας γιὰ νὰ μὴ μπῆ καὶ εἰς τὴν ψυχὴ σας τὸ μόλυμμα ποῦ χύνεται ἀφθονο στὴν Ἑλλάδα, ὅπου χαρὰ κι' ὁμόνοια νὰ βραβιλεύη ἔπρεπε σήμερο ὅπου βγαίνουσε τὰ Ἐθνικά μας ὄνειρα.

Μακριὰ πό σὰς ὁ φθόνος ποῦ δὲν ἀφίνει σήμερο τὸ ἔθνος νὰ γιορτάσῃ μ' ὅση χαρὰ τοῦ ἔπρεπε, ἀφοῦ βλέπει νὰ γίνονται τὰ ὄνειρά μας πράγματα.

Ἀγότη μεταξύ σας ἄς βραβιλεύη πάντα καὶ κάμετε τὸν προσκόπο καμάρι τῆς πατρίδας ποῦ τὴ στοργὴ τῆς ὅλη σὲ σὰς ἔχει στράμμενη γιὰτι σεις εἴσθε ὁ ἀφρὸς τῆς ἑαῖς γενεάς.

Ἀγαπητοί μου πρόσκοποι, σὰς δίδω τὴν καρδιά μου κι' ἐγὼ μαζί σας θά'με, σὰν ἕνας ἀδελφός, γιὰ νὰ σὰς βλέπω ἀπὸ κοντὰ ποῦ θὰ παγαίνετε μπροστά.

Τῆς ἐδοξῆς πατρίδας μας τῆς ἀνοικτῆς πληγῆς θὰ

κλείσει τὰς μ' αὐτὸ τὸ ἅγιο βάλαμο ποῦ ἡ ψυχὴ σας στάζει.

Γι' αὐτὸ βιδίξετε μπ. οστα μὲ μέτωπο ψηλα, γιὰτι ἐσεῖς θὰ σβύτετ' ἀπ' ἐδῶ τὸ μαρμαρακὸν, γιὰ ν' ἀνατέλλῃ φωτεινὸς ὁ ἥμιος τῆς ἐλευθερίας: ὅπου ζωὴ θα δίδῃ εἰς ὅλους ὅ, οὐ ἔχρυνε πατρίδα των αὐτὴν ὅπου ἐφώτισε τὴν οἰκουμένη ὅλη.

Χάρη σε σὰς ποῦ θά'χετε τέτοια ἀποστολή. Τὴν βλέπω τὴ χαρὰ σας ζωγραφιστῆ στὰ μάτια σας καὶ παίρω ἀπ' αὐτὴ γιὰ νὰ μοῦ δώτῃ δυνάμει γιὰ νὰ φωνάξω δυνατὰ ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο:

Ζήτωσαν οἱ Πρόσκοποι!
Ζήτω ἡ νέα γενεά!»

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ἠκούσθησαν ζωηρὰ σαλπίσματα, ἀτελεύτητοι ἐπευφημιαὶ καὶ παταγῶδη χειροκροτήματα.

Ὁμιλεῖ ὁ κ. Δίγκας. Συγχαίρει τὸν κ. Ἡλιάκη διὰ τὰς ἐπιτελεσθεῖσας προσκοπικο-ἐθνικὰς προσόδους καὶ τοιζεῖ τὰ καλά τὰ ἀπορρέοντα εἰς τὴν κοινωνίαν ἐκ τοῦ προσκοπισμοῦ.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀληθινὸν κορυφαῖον κατεχειροκροτήθη. Ἐἶτα Ὁμιλεῖ ὁ Νομάρχης κ. Γρηγορίου, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τοῦ προσκοπισμοῦ, καὶ ἐκφράζει τὴν χαρὰν του, διότι ἡ ἐορτὴ λαμβάνει χώραν εἰς τὰς ἡμέρας Ἑλληνικῶν πολεμικῶν θριάμβων καὶ ἀπευθύνει πολυτίμου ὑποθήκας τοῖς πρόσκοποις. Ὁμιλεῖ ὁ κ. Μυλωνάκης καὶ εἶτα ὁ Τ.Ε. κ. Γύπαρης.

Εἰς τὴν ἐορτὴν συμμετέχον καὶ διεκρίθησαν οἱ Μουστουλιᾶνοι πρόσκοποι Κιλιαρίων καὶ Φλωρίνης, ὡς καὶ οἱ Ἰσραηλιταὶ Φλωρίνης. Ἀκολούθως ἐγένετο παρά τοῦ κ. Ἡλιάκη ἡ διανομὴ χρηματικῶν βραβείων καὶ πολυτελῶς δεδεμένων βιβλίων εἰς ὁμάδας.

Τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου, ἡ ὁμάς Νεγοβάνης ἐπαίξε πολὺ εὐμορφα τὸ ἐθνικὸν δραματάκι ἡ «Ἡρωὶς τῆς Μακεδονίας», κατὰ τὴν ὥραν τῆς παρελάσεως διενεμήθησαν προσκοπικὰ ποιήματα τοῦ Α. κ. Τριανταφυλλίδου πολὺ ἐμπνευσμένα.

Ἀκολούθως ὁ κ. Ὑπουργὸς ὁ κ. Γ. Διοικητής καὶ οἱ ἐπισήμοι ἐπετεκρήθησαν τὸν τελείως κατηρητισμένον σταθμὸν βοθητῶν τῆς ὁμάδος Ἐξῆ-Σοῦ, νοσοκόμοι πρόσκοποι τῆς αὐτῆς ὁμάδος ἐξετασθέντες παρά στρατιωτικοῦ ἰατροῦ ἐθχυμάσθησαν διὰ τὰς γνώσεις των.

Τὴν ἐσπέραν παρετέθη δειπνὸν πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, εἰς τὸ ὅποιον παρεκάθησαν ὅλοι οἱ ἐπίσημοι.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ κ. Ὑπουργὸς μετὰ τῆς συνοδείας του ἀνεχώρησε διὰ Φλωρίναν, ὁ δὲ κ. Ἡλιάκης διὰ Κοζάνην προπεμφθέντες μὲ τὰς ζωηροτέρας ἐνδείξεις ἐνθουσιασμοῦ καὶ συμπαιδείας.

Τὸ Ἐξῆ-Σοῦ ἦτο λαμπρῶς φωταγωγημένον. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν των ἐπιστῆμων, ἡ μουσικὴ τῆς Φλωρίνης, ὑπὸ τὸν κ. Μάρκον, ἔδωκεν ὡραίαν συ-

ναυλίαν ἢ ἐπικολούθησέ χορὸς διαρκέσας μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὥρῶν.

Εἰς τοὺς ἀναχωρήσαντας προσκόπους Ναούσης μετὰ τὸ πρωϊνὸν τραῖνον ἐγένετο ἐνθουσιώδης προπομπή.

Τὴν δεκάτην πρωϊνὴν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐγένετο εἰς τὴν κομπήν αἰθουσαν τῆς Λέσχης τῶν Προσκόπων δεξιώσεις πρὸς τιμὴν τῶν Μουτουλιάνων καὶ Ἰσραηλιτῶν προσκόπων Φλωρίνης. Ὁμίλησαν οἱ κ. κ. Πλαταρίδης γραμματεὺς τῆς Γεν. Διοικήσεως Δ. Μακεδονίας, καὶ ὁ κ. Θαλασσινός, ἔφαλλον δε οἱ ὀθωμανοὶ πρόσκοποι τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ οἱ ἐνθουσιώδεις ἔβρατοι διάφορα τραγούδια ἑλληνικὰ, γαλλικὰ καὶ ἰσπανικὰ.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς ὁ κ. Γ. Διοικητὴς παρέθεσε πλουσιώτον γεῦμα εἰς ὄλους τοὺς προσκόπους.

Οἱ πρόσκοποι Δ. Μακεδονίας ἐπανεκάμφαν εἰς τὰ ἴδια δι' αὐτοκινήτων, οἱ δὲ τοῦ νομοῦ Φλωρίνης σιδηροδρομικῶς.

Τὸ πρόσταγμα τῶν ἐκ τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης εἶχεν ὁ ἐπόπτης τῶν ομάδων καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς τοῦ Γυμνασίου Φλωρίνης κ. Παπαχραλαμπίδης.

Οἱ πρόσκοποι τῶν πέριξ τῆς Φλωρίνης ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μετέβησαν εἰς τὰ χωριά των πεζῇ, οἱ δὲ τῆς πόλεως ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς των, κ. Καρνάραν, Παυλίδην, Σπύρου, Δημόπουλον, μετὰ παρέλασιν διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν κατέληξαν εἰς τὸ Σῶμα των, ἔνθα ὠμίλησεν ὁ κ. Γύπαρης.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ ἄρτι τοποθετηθεὶς ἔφορος Προσκόπων Δ. Μακεδονίας γνωστός ὑποστράτηγος κ. Α. Οικονομίδης.

Ἡ ἔορτὴ αὕτη θὰ παραμείνῃ ἀληθινοῦς εὐγνώμονες χῆριτες ἀφείλονται εἰς τὸν κ. Ἡλιάκην ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποῦ ραγδαίως προάγεται ἡ Δ. Μακεδονία προσκοπικῶς.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησαν ἐπὶ μηνιαία ἀδεία συνεπείᾳ ἐκτάκτων οἰκογενειακῶν ἀναγκῶν οἱ κ. Π. Καρατζᾶς λογιστῆς καὶ Φ. Πάπαρης β. Ἀποθηκᾶριος τοῦ Σ.Ε.Π.

ΤΑ ΚΛΙΣΙΕ ΝΑ ΠΛΗΡΩΝΩΝΤΑΙ

Λόγω τοῦ γλιτχροῦ τῆς συνδρομῆς ἥτις δὲν δύναται νὰ καλύπτῃ τὰς δαπάνας τοῦ Περιδικοῦ ἢ Διευθύναις αὐτοῦ γνωρίζει πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τῶν στελλομένων φωτογραφιῶν πρὸς δημοσίευσιν δέον νὰ πληρῶνεται τὸ κλισιὸν κοστίζον ἀναλόγως τοῦ μέθους μεταξὺ 20 καὶ 35 δραχμῶν.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζῶναι δερμάτιναι ἐγχώριαι	Δρ.	5 —
Παντελόνια serge ἐγχωρίου κατασκευῆς	»	14 50
» χειμερινὰ Γ' μέγεθος	»	8 —
Σουγιάδες	»	4 —
Μανδύλια χρωματιστὰ τρίγωνα	»	2 —
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θῆκαι πελέκων	»	2 —
Σακκοὶ ράξως	»	16 —
Ἐπιδήματα ὑπὸ 1/2—3	»	36 —
» » 3—5	»	39 —
» » 5—12	»	42 —
Ἀσπερίτικοι	»	0.15
Σφαίραι flomber τὸ κυτίον	»	10 —
Παντελόνια θερινὰ	»	11 —
Ἐγκόλπιον Ἀρχηγοῦ	»	1 —
Ἐγκόλπιον μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0 30
» » Α' τάξ.	»	0 30
» Δοκίμου	»	0.30
» Προσκόπου Β' τάξεως	»	0.70
» » Α' »	»	0.80
Ἡλιοθεραπεία	»	1 —
Συμπεφορὰς	»	1 —
Σύστημα κατ' ἐνωμοτίας	»	0 50
Ζωὴ στὸ στρατόπεδον	»	0 80
Συμβουλὴς στοὺς Ἐφόρους καὶ Ἐπόπτας	»	0 80
Καταστατικὰ Π. Συνδέσμων	»	0,20
Πρότυπα Ὁ., Ε., καὶ Τ.Π.Σ. ἡ δεκάς	»	1 —
Ἐκθεσις Προσκοπικῆς ἐργασίας Δυτ. Μακεδονίας ὑπο τοῦ Τ. Ε. Ν. Γύπαρη	»	0.40
Τί εἶνε «Προσκοπισμός»	»	0.25
Ἀσκίσεις Πιζ. Γυμνασίων	»	0.50
Ὁδηγία δι' Ἀρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0 10
Ἐφρασμα χακὶ θερινὸν ἢ ὑάρδα	»	4.40
» » » τὸ μέτρον	»	4 —

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νὰ γράφουν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἀποθήκην ἔχοντες ἔγκρισιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ Τ. Ε. μετὰ καθυρογραμμένην ὑπογραφήν, στέλλοντες συγχρόνως καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ οἱ ναῦλοι βρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Πρόσκόπους παλοῦμενος ἱματισμὸς καὶ ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἀμὰ τῆ παραίτησιν ἢ διαγραφῇ αὐτῶν ὀφείλονται νὰ ἐπιστρέψωσιν ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εὑρισκόμενα Προσκοπικὰ εἶδη, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποθήκης ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, ἢν ὑπέστησαν, καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Προσκοπικῶν εἰδῶν εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοὶ, Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ὁ δὲ Διευθυντὴς θὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀδυστηροτάτην τιμωρίαν παντὸς παραβάτου, ἐπιζητῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου καταδίκωσιν αὐτοῦ.

Τὸ διήγημά μας

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

(8)

ὑπό ΠENE ΘΕΒENIH

Οἱ ἄλλοι φρουροὶ τοὺς ὑποδέχονται λύνουν τὰ σκυλιά ἀφ' οὗ τοὺς ἔδωσαν νὰ καταλάβουν πῶς πρέπει νὰ ψάξουν καὶ περιμένουν, τότε μία αἰφνίδια ἐμπνευσις ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν τοῦ Πέτρου σηκώνεται: ὁλόρθος τῆ στιγμῇ ἀκριβῶς ποὺ ὁ ἕνας σκύλος ἐπλησίαζε καὶ θὰ τοῦ ἀποκάλυπτε, καὶ σηκώνονται τὰ χέρια τους μετὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα πετιοῦνται φλόγες φωναζει δυνατὰ: «Ἐλάτε νὰ μᾶς πάρετε! σᾶς περιμένουμε!...» Ὁ Κίτ δὲν κατχλαμβάνει τίποτε καὶ σκέπτεται μόνον: «Ὁ Πέτρος βλέπει πῶς δὲν μπορούμε νὰ γλυτώσουμε καὶ θελεῖ φάνεται νὰ πεθάνουμε ἡρωϊκὰ ἅς τὸν μιμηθῶν καὶ τὸν μιμείται.

Τότε τί συμβαίνει; οἱ φρουροὶ φοβοῦνται καὶ ἀρχίζουν νὰ ὀπισθοχωροῦν τὰ σκυλιά καὶ αὐτὰ τρομαγμένα ὑβρίζουν μετὰ σηκώνοντες τὶς τρίχες καὶ ἔτσι τὰ δύο παιδιὰ βρίσκουν καιρὸ καὶ πηδοῦ, μέσα στὸ ποτάμι καὶ σώζονται στήν ἀπέναντι ὄχθη, ποὺ ἐπρόφθασαν καὶ ἐπέταξαν ἐκεῖ ὅτι πράγματα εἶχαν πάρῃ μαζὶ του.

Τὸ πρωτὸ ἅν ἐξημέρωσε καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τὸν Κίτ εἴρηνιστο πλέον στή ἀσφάλεια ἀφ' οὗ ἐπέγνωσαν τὰ θρεμμένα ἐνδύματά τους ἀρχισαν νὰ συζητοῦν τὰ συμβέβητα τῆς παρελθούσης νυκτός.

— Ὅλα καλά, ἔλεγεν ὁ Κίτ. παραδέχομαι πῶς οἱ ἀπλικοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἐφαντάσθησαν ὅτι πρόκειται γιὰ στοιχειὰ καὶ ἐφοβήθησαν νὰ τοσο πολὺ πάλι, ὥστε νὰ μὴ μᾶς πλησιάσουν καν!

— Ἐχὼ διαβάσῃ πῶς εἶναι τόσο προληπτικοὶ ποὺ δὲν τολμοῦν οὔτε νὰ μιλήσουν ὄχι νὰ πλησιάσουν. Μᾶς ἔδοθη ὅμως καὶ ἡ τύχη ποὺ εἶχα μαζὶ μου σπύρτα καὶ ἀναψὴ τὴν δάδα... Γιὰ τὴν οἱ φλόγες ἦσαν ἐκεῖνες ποὺ τοῦ, ἐφόβησαν πρὸς πολὺ Ἐπειτα μὴ ξεχνᾶς καὶ τὸν διάλογο ποὺ ἔτυχε ν' ἀκούσωμε πρὶν. Ἐπειτα μὴ ξεχνᾶς καὶ τὸν διάλογο ποὺ ἔτυχε ν' ἀκούσωμε πρὶν. Ἐκεῖνο τὸ μουγκρητὴ ποὺ τοὺς ἐφόβησε, καὶ ποὺ δὲν θὰ ἦταν παρὰ κάποιον ζῶον ἢ πουλί, ἐκεῖνο μοῦ ἐθύμισε αὐτὸ ποὺ εἶχα διαβάσῃ γιὰ τὴν ἰδέαν περί φαντασμάτων ποὺ ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι.

— Τέλος πάντων φτηνά τὴν γλυτώσαμε καὶ χάρις εἰς ἐσέ.

— Δὲ βαρύνεται ἂν εἶχες διαβάσῃ καὶ σὺ αὐτὸ τὸ βιβλίον θὰ τὸ συλλογίζοσθαι τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ὅλα καλά μὰ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ φᾶμε τώρα ποὺ δὲν ἔχομε οὔτε ὄπλα, οὔτε τίποτε.

Ὁ Κίτ μετὰ μιᾶ χειρονομία διεβεβαίωσε τὸν φίλον του.

— Μὴν ἀνησυχῆς γι' αὐτὸ τοῦ εἶπε ἀναλαμβάνω ἐγώ. Μὴν ξεχνᾶς πῶς κατάγομαι ἀπὸ τοῦ Ἐρυθροδέρμου; καὶ ξέρω πολλὰ.

Ἄνοιξε προσηκτικὰ τὸν γυλιὸ ποὺ δὲν εἶχε βγάλῃ διόλου ἀπὸ τὴ πλάτη του καὶ ἔβγαλε τὶς προσκοπικὰς στολὰς τους ποὺ εἶχε κρύψῃ καὶ τὶς ἄπλωσε νὰ στεγνώσουν λίγο. Ὅταν τῆς ἐφόρεσαν αἰσθάνθησαν ὅτι ἐγίνηκαν ἄλλοι ἄνθρωποι.

— Σοῦ ὑπόσχομαι πῶ; αὔριο θὰ σοῦ ἔχω γεῦμα κομπλέ, εἶπεν ὁ Κίτ.

— Αὔριο, ἐστέναξεν ὁ Πέτρος καὶ σήμερα πῶς θὰ περασῶμε;

— Γιὰ σήμερα πρέπει νὰ εὐχαριστήθῃς καὶ διὸ γαλέττες ποὺ ἔχω στὸν γυλιὸ μου καὶ ἅς ψάξωμε ἐδῶ τριγύρω μήπως βροῦμε καμμία πηγὴ νὰ πιοῦμε λίγο νερὸ.

Παρελήψαμε νὰ ποῦμε εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅτε εἶχαν ἀπομακρυνθῇ ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ ποτάμι, ὥστε δὲν ὑπῆρχε φόδος πλέον νὰ τοὺς συλλάβουν, ἄλλως τε οἱ φρουροὶ δὲν θὰ ἐτολμοῦσαν νὰ πλησιάσουν γιὰ καιρὸ τὸ μέρος ποὺ εἶχαν τὰ φαντάσματα. Ἐπειτα κατὰ τὴν γνώμην τους τὰ στοιχειὰ εἶχαν φάγῃ τὰ παιδιὰ, ὥστε εἰς μάτην θὰ τὰ ἀνεζήτουν...

Οἱ δύο προσκοποὶ ἐτοίμασαν τότε μιαν καλύβην ἐτοποθέτησαν μέσα ξηρὰ χόρτα διὰ στρώμα καὶ τὸ βράδυ ὅταν ἐσκοτείνιασε ἔπεσαν καὶ ἐκοιμήθησαν κουρασμένοι.

Τὴν ἐπομένην πρωτὸ-πρωτὴ ἐσηκώθησαν καὶ ἐξεκίνησαν εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς. Ὁ Κίτ ἐπροπορεύετο καὶ ἐκύτταζε τὰ δένδρα ἐνῶ ὁ Πέτρος ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσε τὸν ἐρώτησε μετὰ περιέργειαν:

— Μὰ δὲν μοῦ λὲς τί γυρεύεις νὰ βρῆς;

— Λίγη ὑπομονὴ καὶ θὰ ἰδῆς, ἀπνητησεν ὁ Κίτ.

— Μὰ δὲν πιστεύω νὰ φαντάζεται πῶς θὰ πιάσῃς πουλιὰ μετὰ τὰ χέρια σου

— Παρὰ νὰ λὲς ἀνοησίες δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ περιμένῃς λίγο νὰ ἰδῆς τί θὰ κάμω; Ἄ! νὰ! βρῆκα αὐτὸ ποὺ ἐγύρευα: τὸ ζήτημα εἶναι νὰ σκαρφαλώσωμε στήν κορυφὴ τοῦ δένδρου...

— Νὰ πετάξω τι σχιδινένια μου σκάλα;

— Ὁχι προτιμῶ ἕνα ἀπλὸ σχοινί.

Ἐξεύλιξε ἕνα χονδρὸ μακρὸ σχοινί ποὺ εἶχε εἰς τὴν μέσην του, τὸ ἐπέταξε ψηλὰ τριγύρω εἰς τὸν κορμὸν ἐνὸς χονδροῦ κλάδου, ἐπιάσε ὕστερα τὶς δύο ἄκρες καὶ ἄρχισε ν' ἀναιδαίνῃ σπρώχνοντας τὸν κορμὸ μετὰ τὰ πόδια του καὶ ἀνεβάζοντας β.θμηδὸν ἕνα ἕνα χέρι.

Σὲ ὀλίγα δευτερόλεπτα εἶχεν ἀνεβῆ καὶ ἐν κοῦ-κοῦ ποὺ ἀκούσθηκεν ἔδωκεν εἰς τὸν Πέτρον νὰ καταλάβῃ ὅτι ἐπρόκειτο περί μιᾶς κουκουβάγιας ἢ ὁποῖα ἦτο μισοκρημένη εἰς μιαν τρύπαν τοῦ κορμοῦ.

— Δὲν πιστεύω νὰ σκοπεύς νὰ μοῦ σερβίρῃς κουκουβάγια νὰ φάω, εἶπεν ὁ Πέτρος ἀλλ' ὁ Κίτ ἐντὶ ἀπαντήσεως ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον του. Ἐπρόφθασε καὶ ἀρπάξε τὴν μίαν πτερούγαν τῆς κουκουβάγιας καὶ ἀφ' οὗ ἐπόλαισεν ἀρκετὴν ὥραν κατῶρθωσεν ἐπὶ τέλους νὰ ὑπερικήτῃ τὸν ἐχθρὸν.

Ύστερα κρατώντας από τὸ ἓνα χέρι τὸ αἰχμάλωτο πουλί μὲ τὸ ἄλλο ἄρχισε τὴν κατάβασιν.

Ὅταν ἔφθασε πλησίον τοῦ Κίτ ἐξάπλωσε κατὰ γῆς τὴν κουκουβάγιαν καὶ τῆς ἐτέντωσε τὶς φτεροῦγες τὶς ὁποῖες ἔδωσε στερεὰ εἰς ξυλάκια τὰ ὁποῖα ἐμπηξε εἰς τὸ χῶμα.

Νὰ μία ζωντανὴ παγίδα, εἶπεν ὅταν ἐτελείωσε. Ἔτσι γίνεται τὸ κυνήγι στὸν τόπο μου. Τώρα ὅσα πουλιά τὴν ἰδοῦν δεμένη θὰ ὀρμήσουν ἀπάνω τῆς αὐτῆς θὰ τ' ἀρπάξῃ μὲ τὸ στόμα τῆς καὶ θὰ ἔχωμε γεῦμα ἐκλεκτὸν ὅπως σοῦ τὸ ὑποσχέθηκα.

Τὰ δύο παιδιὰ ἐκρύφθησαν καὶ πράγματι μετ' ὀλίγον διάφορα πουλιά ἤρχισαν νὰ περιτριγυρίζουν τὴν αἰχμάλωτην κουκουβάγια, ἡ ὁποία ναὶ μὲν ἦτο δεμένη, ἀλλὰ κατώρθωσε ν' ἀρπάξῃ ἓνα σπουργίτη μὲ τὸ ράμφος τῆς, τὸν ὁποῖον ἔτρεξε καὶ ἐπῆρεν ὁ Κίτ πρὶν τὸν καταβροχθίσῃ, τὸν πρῶτον ἐπηκολούθησε δεύτερος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

— Φθάνουν αὐτὰ ! εἶπεν ὁ Κίτ. Τώρα δε ἐλευθερώσουμε τὸν κυνηγὸ μας καὶ ἅμα τὸν χρειασθοῦμε τὸν ξαναπιάνουμε. Ὁ Πέτρος ἐνθουσιασμένος δὲν ἐφλυαροῦσε πιά ἀλλὰ ἐθαύμαζε τὴν ἐφευρετικότητά τοῦ φίλου του.

— Βλέπεις, εἶπεν ὁ Κίτ, πόσο εὐκολὰ βρῖσκει κανεὶς τὸ φαγητόν του ὅταν ξεύρει μερικὰ πράγματα; Θέλω ὅμως τὸ γεῦμα μας νὰ εἶναι κομπλέ καὶ τρέχα γιὰ νὰ φροντίσῃς γιὰ φρούτα.

— Ὅσο γι' αὐτὸ μείνε ἡσυχος. Κάπου ἐδῶ κοντὰ εἶδα μοῦρα καὶ καρυδιᾶς λοιπὸν τρέχω νὰ φέρω.

Ὁ Κίτ ἐμαγεύησε εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ καὶ ὅταν ἐπέστρεψεν ὁ Πέτρος ἐγευμάτισαν περίφημα εἶχαν μάλιστα καὶ μέλι εἰς τὸ τραπέζι. τὸ ὁποῖον ἤυρεν ὁ Πέτρος ἐς κάποιαν ἐγκαταλελειμμένην κυψέλην.

Ὅλα καλὰ ἀλλὰ τὰ δύο παιδιὰ μολονότι ἔπρεπε νὰ εἶναι εὐχαριστημένα ποῦ τὰ ἐκατάφεραν τόσον καλὰ ἐστενοχωροῦντο ποῦ ἦσαν μακρὰν τῶν ἰδικῶν τους.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἦσαν καὶ τόσον εὐχάριστα ὅπως φαίνονται εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ἀλλὰ τὰ δύο παιδιὰ πιστὰ εἰς τὸ ρητόν τους ἦσαν ἔτοιμα διὰ κάθε τι.

Ἐὐτυχῶς τίποτε δὲν ἤλθε νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τους μολονότι ἦσαν εἰς τὰ πρόθυρα τραγικῶν γεγονότων, εἰς τὰ ὁποῖα ἔμελλον ν' ὀναμιχθῶν καὶ πάλιν.

III

Ὁ Ὀμηρος.

Σιγά-σιγά τὸ φθινόπωρον ἐπέρασε καὶ ἔφθασεν ὁ χειμῶνας. Ἄρχισαν ἡ βροχῆς τὰ χιόνια καὶ τὰ δύο παιδιὰ ἐζούσαν πάντοτε εἰς τὴν καλύβην τους καὶ παρ' ὅλας τὰς κακουχίας δὲν εἶχαν παύσῃ ποτὲ νὰ εἶναι εὐθυμα καὶ αἰσιόδοξα.

Τὸ ὄνειρό τους νὰ ζήσουν ἓνα βίον περιπετειώδη εἶχεν ἐκπληρωθῆ καὶ παρ' ὅλην τὴν τραγικότητα τῆς πραγματικότητος δὲν ἐμετανοοῦσαν διόλου, διότι δὲν ἔπαυαν ἄλλως τε νὰ ἐλπίζουν ὅτι ἡ δοκιμασία τους θὰ ἐτελείωνεν.

Εἶχαν μάθῃ ὅτι τὰ Ἀμερικανικὰ στρατεύματα εἶχαν σπάσῃ τὴν ἐχθρικήν γραμμὴν καὶ ὅτι θὰ ἐκατώρθωναν νὰ προχωρήσουν ἀρκετὰ, ὥστε δὲν ἦτο καθόλου δύσκολον νὰ ὑπάγουν πρὸς συνάντησίν των. Καὶ ἓνα πρωτὶ ἔβαλαν τὸ σχέδιόν τους εἰς πρᾶξιν. Ἐξεκίνησαν μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου καὶ πρὶν φθάσῃ μεσημέρι εἶχαν φθάσει εἰς μίαν ἀπέραντην πεδιάδα ὅπου διέκριναν ἴχνη πολλῶν βημάτων. Δὲν ἐχρειάσθη πολὺ νὰ καταλάβουν ὅτι εἶχε περάσῃ ἀπὸ 'κει στρατός, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ἐξακριβώσουν μὴ τυχὸν καὶ ἦτο ἐχθρικός στρατός καὶ μὲ τὴν διορατικότητα ποῦ τοὺς διέκρινε δὲν ἤρχισαν νὰ τὸ ἐξακριβώσουν. Ἦτο ἓνα μικρὸν τμήμα τῆς Ἐρυθρᾶς Στρατιᾶς ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον συνωδευέτο ἀπὸ ἀρκετοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποῖους ἔπρεπε μὲ κάθε τρόπον νὰ σώσουν. Ἀλλὰ πῶς ν' ἀντιμετωπίσουν δύο παιδιὰ ὀλόκληρον τμήμα στρατοῦ; Αὐτὸ δὲν τὸ ἐσκέφθησαν διόλου, τὸ μόνον ποῦ ἐσκέπτοντο ἦτο πῶς νὰ σώσουν τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς, τοὺς ὁποῖους θὰ ἐπερίμεναν τίς εἶδε ποῖα βασανιστήρια...

Καὶ ἤρχισαν πάλιν νὰ περιπατοῦν ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη τῶν βημάτων ἕως ὅτου ἐνύκτωσε πλέον. Τέλος δὲν ἤργησαν νὰ διακρίνουν εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀναμμένην φωτιάν καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ εὐρίσκοντο ἀντιμέτωποι μὲ τὸν ἐχθρόν...

* *

Ἄργα τὴν νύχτα ἐνῆ οι Μπολσεβίκοι ὄλοι ἐκοιμῶντο ἀμέριμνοι χωρὶς καμμίαν ἀνησυχίαν, διότι ἐγνώριζαν «ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἦτο μακρὰν, οἱ δύο Πρόσκοποι ἐγλίστρησαν ἀθορύβως ἐκεῖ ὅπου οι Μπολσεβίκοι εἶχαν κατασκηνώσει καὶ ἤρχισαν λεπτομερῆ κατόπτεισιν τῶν πέριξ.

Ἐξαφνα καθὼς ἐπροχωροῦσαν εἶδαν δύο σκιας νὰ κινοῦνται καὶ ἐστάθησαν ἀπότομα κρατώντας τὴν ἀναπνοή τους. Ἦσαν δύο φρουροί, τοὺς ὁποῖους δὲν εἶχαν ἰδῆ καὶ οἱ ὅποιοι συνωμιλοῦσαν χαμηλοφώνως.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΡΩΜΟΥΝΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ διοίκησις τῶν Ρωμούνων Προσκόπων ἀνεκοίνωσε πρὸς τὸ Σῶμα διὰ φιλοφρονεστάτου ἐγγράφου, ὅτι ἢ διὰ τὴν διεθνή συγκέντρωσιν τοῦ Λονδίνου ἀπερχομένη ἐκ Βουκουρεστίου προσκοπικὴ ἀποστολὴ θέλει διέλθει τῶν Ἀθηνῶν. Συγχρόνως ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία ἀνεκοίνου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Σώματος, ὅπως ἐπισηφθῶσιν οἱ πρόσκοποι τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῶν Ἀθηνῶν, ἰδίᾳ δὲ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ χαιρετίσωσι τὸν Δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας.

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων τηλεγραφικῶς ἀνεκοίνωσε τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν σχεδιαζομένην ἐπίσκεψιν τῶν Ρωμούνων συναδέλφων καὶ ἔλαβεν ἀμέσως ἀποφάσεις περὶ τῆς ἐγκαρδιωτέρας ὑποδοχῆς αὐτῶν. Ἐπιτευχθείσης δὲ εὐκόλως τῆς ἀδείας, ὅπως κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς διαμονῆς τοῦ φέροντος αὐτοῦ ἀτμοπλοίου «Αὐτοκράτωρ Τραϊανός» ἐπιτραπῆ ἢ ἔξοδος αὐτῶν, ἀνετέθη εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Σώματος καὶ ἀρχηγὸν κ. Μίνδλερ ἢ ἐξ ὀνόματος τοῦ Δ. Συμβουλίου δεξιῶσις τῶν φίλων ἐπισκεπτῶν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Τὴν πρωΐαν τῆς 23 παρελθόντος μηνὸς ἄμα τῆ ἀδείᾳ ἐλευθέρου κοινωνίας τοῦ «Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ» διεπεραιώθη ἐπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύων τὸ Δ. Συμβούλιον ὁ Γεν. Γραμματεὺς μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐφόρου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, κ. Λευκαδίτου, τοῦ Προέδρου τοῦ Α'. Τ. Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν κ. Ι. Βλαβιανοῦ, τοῦ λιμεναρχοῦ κ. Ν. Θαλασσινοῦ καὶ τμήματος τῶν ὀρισθέντων ξεναγῶν προσκόπων, ἠδύχθη αὐτοῖς τὸ «ὡς εὖ παρέστητε» καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποστολῆς καθηγητὴν κ. Μούγκουρ τὸ πρόγραμμα τῆς δεξιώσεως. Ὁ κ. Μούγκουρ ἀλήνησεν εὐχαριστῶν, οἱ δὲ πρόσκοποι μετὰ τῶν καθηγητῶν ἀρχηγῶν τῶν παραταγμένοι μετὰ τῆς σημαίας τῶν ἀπέδωκαν τὸν χαιρετισμὸν τοῦ Γεν. Γραμματέως ψάλλοντες τὸν Ἑλληνικὸν Ὑμνον.

Ἡ ἀποβίβασις τῆς Ρωμουρικῆς προσκοπικῆς ὀμάδος, ἀριθμούσης 53 πρόσκοπους καὶ ὀκτώ καθηγητὰς ἀρχηγούς, πλην τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀποστολῆς κ. Μούγκουρ ἐγένετο διὰ τῆς εὐμενῶς παραχωρηθείσης μεγάλης βενζινακάτου τοῦ Λιμεναρχεῖου εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Λιμένος τῶν Ἀλῶν, ἔνθα εἶχον παραταχθῆ πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν ἀπόσπασμα τῶν ὀμάδων Πειραιῶς καὶ ἐν Σώματι οἱ ὀρι-

σθέντες ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὀμάδων ξεναγοί.

Ἡ ἄνοδος διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἀρίστας τῶν συνθηκῶν, ἐξαιρέσει τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁ ὁποῖος διὰ τοὺς ἐκ τῶν βορείων κλιμάτων προερχομένους ἦτο ἀφόρητος. Τοῦτο ὅμως δὲν ἠμπόδισε τοὺς φίλους συναδέλφους, τὰ προσκοπικὰ διδάγματα ἀκολουθοῦντας, καὶ φωτογραφίας τῶν ἀρχαίων μνημείων, Θησείου κλπ. καὶ σημειώσεις ἐπὶ πάσης παρεχομένης ὑπὸ τῶν ξεναγῶν ἐξηγήσεως καὶ πληροφορίας νὰ λαμβάνωσιν.

Εἰς τὰ Προπύλαια ὑπεδέχθησαν τὴν ἀποστολὴν ὁ Πρόεδρος τοῦ Σώματος κ. Δ. Γληνὸς ὁ Γ. Ἐφορος κ. Κ. Μελάς, παριστάμενος δὲ μετὰ τοῦ δημαρχεῦντος κ. Π. Σακελλαρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Στ. Γεωργαντᾶς προσεφώνησεν ἐξ ὀνόματος τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Ἀθηναίων, ἐκφράσας πρὸς τοὺς ξενιζομένους Πρόσκόπους τὴν χαρὰν τοῦ Δήμου ἐπὶ τῇ ἀφίξει των καὶ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ταχέως ἀδελφωμένα τὰ φίλα καὶ σύμμαχα Ἑθνη Ρουμανία καὶ Ἑλλάς θὰ ἐπιδοθῶσι μετὰ τὸν διεξαχθέντα μέγαν ἀγῶνα κατὰ τῶν κοινῶν ἐχθρῶν εἰς τὰ εἰρηνικὰ αὐτῶν ἔργα ἐν εὐγενεῖ ἀμύλλῃ καὶ εὐλικρινεῖ φίλᾳ.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην ἀπήνησεν διὰ θερμοτάτων φράσεων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ρωμούνων προσκόπων εὐχαριστήσας διὰ τὴν γενομένην ὑποδοχὴν καὶ ἐκφράσας τὴν χαρὰν του, διότι συνοδεύων ὁμοεθνεῖς του πρόσκοπους εὕρισκεται παρὰ τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἧς ἐξαπέστειλεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰ τελειότατα διδάγματα τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ δὲ Ρωμούνοι πρόσκοποι ἐν χορῷ μετὰ τῶν ἡμετέρων ἔψαλον τὸν Ἑλληνικὸν καὶ εἶτα τὸν Ρωμουρικὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Τὰς ἀνταλλαγείσας φιλοφρονήσεις καὶ συστάσεις ἐπηκολούθησε θαυμασιὰ διδασκαλία ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀρχαίων μνημείων ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Σωτηριάδου, συνεχισθεῖσα καὶ κατὰ τὴν κάθοδον διὰ τῶν ἀρχαίων θεάτρων καὶ ναῶν μέχρι τῆς «Ἀΐγλης» τοῦ Ζαλπείου, ὅπου ἐγκαίρως τὴν 1ην μ.μ. εἶχεν ἐτοιμασθῆ τὸ παρατεθὲν ἐκ μέρους τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων προσκόπων ἐπίσημον γεῦμα διὰ παρακαθῆσαντα 102 πρόσωπα, ἐν οἷς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. κ. Π. Σακελλαρίου, δημαρχεῦντος, Στ. Γεωργαντᾶς, Πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου καὶ Ἰω. Μινέττας, δημοτικὸς σύμβουλος,

ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας κ. Vladojanu, ὁ Γεν. Πρόξενος τῆς Ρωμουνίας κ. Π. Κανάκης, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δ. Κυπραῖος, ὁ Λιμενάρχης κ. Ν. Θαλασσινός, ὁ καθη-

ξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν χαιρετίζων τοὺς Ρωμοῦνους Προσκόπους καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν τὸ εὐγενὲς Ρωμουνικὸν Ἔθνος. Βεβαιωθῆτε, εὐγενεῖς Ρωμουνίας, ὅτι τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον παρουσιάσθη

γητῆς κ. Γ. Σωτηριάδης, ὁ Περιφ. Ἐφορος κ. Ἀθ. Λευκαδίτης, οἱ Πρόεδροι τῶν Τ. Π. Σ. Ἀθηνῶν κ.κ. Ἰω. Βλαβιανός καὶ Ἰάκ. Βαχαβιόλος, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὀμάδων τῆς ὑπηρεσίας καὶ οἱ πρόσκοποι ξεναγοί, οἱ μὴ ἀπησχολημένοι διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἑορτασμένης διὰ τὴν ἐπομένην ἀναχωρήσεως τῆς ὀμάδος τῆς ἀποστολῆς εἰς Λονδίνον. Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Σώματος ἀντιπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Δ. Γληνοῦ, τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Μ. Μίνδλερ καὶ τοῦ Γεν. Ἐφόρου κ. Κ. Μελά.

Τὸ γέθμα διεξήχθη ἐν ἀληθῇ πανηγύρει καὶ ἐδρόσισεν ἰδίᾳ τὰ χεῖλη καὶ ξενιζομένων καὶ ξενιζόντων, τὰ ὁποῖα ματαιωθεῖσης τῆς προορισθείσης παραθέσεως ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἀναψυκτικῶν ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν ζαχαροπλαστῶν, δέν εἶχον ἀπὸ πρωΐας βραχῆ.

Κατ' αὐτὸ μὲ τὸ πρῶτον κύπελλον τοῦ καμπανίτου ὁ Πρόεδρος τοῦ Σώματος κ. Δ. Γληνὸς ἔφερε τὴν ἐξῆς πρόποσιν :

«Κύριοι,

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων αἰσθάνομαι

σήμερον ἐνώπιόν μας ὑπῆρξε κατ' ἐξοχὴν συγκινητικόν. Εἶδομεν ἀδελφομένους τοὺς ρωμοῦνους καὶ τοὺς Ἕλληνας προσκόπους καὶ ἐδυσκολουόμεθα νὰ διακρίνομεν ποῖοι ἦσαν Ρωμοῦνοι καὶ ποῖοι Ἕλληνες, διεπιστώσαμεν ἀκόμη μίαν φαρὰν ἐκείνο, τὸ ὁποῖον κάθε Ἕλλην αὐτομάτως διαισθάνεται ὅτι δηλαδὴ οἱ Ρωμοῦνοι καὶ οἱ Ἕλληνες εἶναι δύο λαοὶ ἠνωμένοι μὲ τὸ παρελθόν καὶ ἠνωμένοι ἀκόμη μὲ τὴν ἱεράν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν των ἐν Ἀνατολῇ. Διότι, νομίζω, ὅτι πολὺ καθαρὰ κάθε Ἕλλην καὶ κάθε Ρωμοῦνος αἰσθάνεται, ὅτι ὑπερτάτη ἐθνικὴ ἀποστολὴ μας εἶναι νὰ συντηρήσωμεν καὶ νὰ προαγάγωμεν εἰς τὴν Ἀνατολήν τὸν ἑλληνολατινικὸν πολιτισμόν, τοῦ ὁποῖου εἴμεθα κληρονόμοι. Καὶ τοῦτο εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ βαθύτερον ἐλατήριον τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τῶν δύο λαῶν. Ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς Ρωμοῦνους προσκόπους, τῶν ὁποίων ἡ θαυμασία καὶ γενναία διαγωγή κατὰ τὸν σκληρὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον ὑπέστη ἡ χώρα των, ἔγ νε γνωστὴ πολὺ πέραν τῶν ὄριων τῆς Ρωμουνίας, εἶναι ὑπερήφανοι οἱ Ἕλληνες συνάδελφοι. Διὰ τοῦτο ὑψώνων τὸ ποτήριόν μου ὑπὲρ τῶν Ρωμοῦνων προσκόπων ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν, παρακαλῶ νὰ χαιρετίσωμεν αὐτοὺς

μέ ὄλην τὴν καρδιά μας. Ζήτω ἡ εὐγενὴς Ρωμουνία. Ζήτωσαν οἱ Ρωμοῦνοι Πρόσκοποι».

Εἰς τὴν πρόποσιν αὐτὴν ἤγειρε πρόποσιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ρωμουνικῆς ἀποστολῆς κ. Μούγκουρ ἐκφράσας θερμὸς εὐχαριστίας διὰ τὰς πολλαπλᾶς ἐκδηλώσεις συμπαθείας καὶ ἀγάπης, ὧν ἔτυχον οἱ Ρωμοῦνοι πρόσκοποι παρὰ τῶν ἐνταῦθα συναδέλφων των.

Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας κ. Vladojanu ἠὲχαρίστησε διὰ τὴν γενομένην εἰς τοὺς συμπολίτας του ὑποδοχὴν καὶ ἔξῃρε τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, εὐχηθεὶς νέας νίκας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, ὅπως αὐταὶ μεταδώσωσι τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἰς νέας χώρας.

Εἰς δὲ τῶν συνοδευόντων τὴν ὁμάδα ἀρχηγὸς καθηγητῆς ἔξέφρασε διὰ μεστῆς κολακευτικωτάτων ἐκφράσεων προπόσεως, τὴν ὁποῖαν ἐποίκιλλε καὶ διὰ φράσεων ἀπταιστων τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὴν χαρὰν τῶν ἀποτελούντων τὴν προσκοπικὴν ἀποστολὴν εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος καὶ ἐν μέσῳ τῆς συμπαθεστάτης ὁμηγύρεως.

Τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας διήλθον οἱ πρόσκοποι καὶ ἀρχηγοὶ ἐν πλήρει συναδελφώσει, φωτογραφίαι ἐλήφθησαν, ὕμνοι ἔθνικοὶ καὶ ᾄσματα ἐφάλλησαν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δένδρων τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου ἔνθα πρὸς ὄριον ἀνεπαύθησαν.

Περὶ τὴν 8ην μ. μ. ἤρχισεν ἡ ἐπίσκεψις τῶν λοιπῶν ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως κατὰ σειρὰν ἀπὸ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Σταδίου, τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, τοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Πινακοθήκης καὶ ἐν τέλει κατέληξαν εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον. Ἐκεῖ εἶχον συγκεντρωθῆ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς ὁ Πρόεδρος τοῦ Σώματος κ. Γληνός, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ρωμουνίας κ. Vladojanu ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Σώματος, ὁ Περιφερειακὸς Ἐφοροσ, ὁ Ἐφοροσ τοῦ Μουσείου κ. Καστριώτης καὶ ὁ καθηγητῆς κ. Γ. Σωτηριάδης, ὁ ὁποῖος μεθοδικῶς προχωρῶν κατῶρθωσεν ἐν ἐλαχίστῳ σχετικῶς χρόνῳ νὰ δώσῃ σαφῆ ἰδέαν περὶ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἀρχαιολογικῆς ἀξίας τῶν θησαυρῶν ὄλων τῶν αἰθουσῶν του.

Ἐν τέλει παρετέθησαν ὑπὸ τοῦ Σώματος τὰ χρησιμώτατα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἀναφυκτικὰ ἐν τῷ Σολωνεῖῳ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, ὁπόθεν ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας κατήλθον οἱ ἀποτελοῦντες τὴν συνοδείαν εἰς Πειραιᾶ, περιήλθον τὴν παραλιακὴν ὁδὸν καὶ ἐν τῇ ἀποβάθρῳ τοῦ Λιμεναρχείου, ἀπὸ τῆς ὁποίας διεπεραιώθησαν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον διὰ τῆς μεγάλης βενζινακάτου, ἀπεχαιρέτησαν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ Πρόσκοποι τῆς φί-

λης καὶ συμμάχου δυνάμεως τοὺς συνοδεύσαντας αὐτοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Σώματος. Ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς κ. Μούγκουρ θερμῶς ἠὲχαρίστησε τὸν Γεν. Γραμματεῖα κ. Μ. Μίνδλερ διὰ τὴν γενομένην φιλικωτάτην δεξίωσιν εἰς τοὺς προσκόπους του. Ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου δὲ κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Σώματος τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν διαπιστοῦσαν τὰ κατ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα παραμονῆς του ἐπιδειχθέντα εὐγενῆ καὶ φιλελληνικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα.

Monsieur le Président,

Au moment de quitter le beau pays de Grèce, je vous prie encore une fois de vouloir bien être l'interprète des sentiments de profonde gratitude pour l'accueil si chaleureux et si amical qui nous a été fait par les camarades grecs et dont nous garderons un inoubliable souvenir.

Vive la plus grande Grèce ! Vivent les Boys scouts Grecs.

Commandant de la grande Legion
des Boys-couts Roumains

G. H. D. MUGUR

Monsieur D. Glinos
Président de l'Association des Boys-couts Grecs
Athènes

Ὁ τελικὸς ὅμως ἐνθουσιώδης ἀποχαιρετισμὸς ἔλαβε χώραν, ὅταν τὴν ἐπομένην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ «Αὐτοκράτορος Τραϊανοῦ» οἱ Ρωμοῦνοι Πρόσκοποι παρατεταγμένοι ἐχαιρέτων τοὺς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀπερχομένου Ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου «Ἄνδρος» παρατεταγμένους προσκόπους τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀγγλίαν ἀποστολῆς διὰ ζωηρῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ζητωκραυγῶν, ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι ἐζητωκραύγαζαν ὑπὲρ τῆς Ρωμουνίας καὶ τῶν Ρωμοῦνων προσκόπων.

Ἡ παροτιθεμένη ἀνωτέρω εἰκὼν ἐλήφθη ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Ζαπκείου, φαίνονται δὲ ἐν αὐτῇ ἀδελφόμενοι αἱ προσκοπικαὶ σημαῖαι τῶν δύο φίλων καὶ ἀδελφῶν προσκοπικῶν Σωμάτων.

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ.— Αἱ ὀμάδες Ἀθηῶν πλὴν τῶν τακτικῶν συγκεντρώσεων εἰς τὰς λέσχας τῶν ἐλωφελούμενων τοῦ ἐπὶ τὸ δροσερώτερον τραπέντος καιροῦ ἐπανελάβαν καὶ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς τῶν. Ὁθιῶ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου ἢ 3ῃ Μαθητευομένων καὶ Προσκόπων καὶ ἡ 10ῃ Μαθητευομένων καὶ Προσκόπων ἐξέδραμον ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἰδρυτῶν ἀρχηγῶν τὸν εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Γλυφάδα ὅπου καὶ κατηλύσθησαν. Ἐξετελέσθη δὲ ἡ μὲν μετάβασις διὰ θαλάσσης, ἡ δὲ ἐπάνοδος πεζῇ μέχρι Π. Φαλήρου ὁπόθεν ζωηροὶ καὶ εὐχαριστημένοι ἐπανῆλθον διὰ τοῦ τροχιοδρομοῦ καὶ διελύθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σώματος.

Ἡ 4ῃ καὶ ἡ 7ῃ Προσκόπων ἐξέδραμε τὸ ἑσπέρας τῆς 11ῃς τρέχ. διὰ τοῦ Π. Φαλήρου εἰς Βούλαν, ὅπου καὶ κατασκήνωσαν. Οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὰς πρόσκοποι παρέμειναν ἐκεῖ καθ' ὅλην τὴν Κυριακὴν ἀκούμενοι εἰς προσκοπικὰς ἐργασίας στρατοπέδου καὶ ἐπέστρεψαν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ τὴν ἑσπέραν ἐνθουσιασμένοι μὲ τὸς καλοὺς ἀρχηγούς τῶν.

Καὶ ἡ 1ῃ Ο. Προσκόπων ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τοὺς βαθμοφόρους τῆς ἐξέδραμε τὴν Κυριακὴν εἰς Πεντέλην ὅπου διημέρευσε. Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἐγένετο ἡ δέουσα προσκοπικὴ διδασκαλία καὶ ἐξετάσεις ἐπὶ θεμάτων τοῦ ὑπαίθρου.

Ἡ 9ῃ Ο. Μαθητευομένων καὶ Προσκόπων ἐξετέλεσε τὸ πρῶτον θερινὸν τῆς στρατοπέδου πολυήμερον ἐν μαγευτικῇ θέσει τῆς παραλίας τοῦ Πόρου. Ὁ μὲχρις ἐκεῖ πλοῦς καὶ ἡ λαμπρὰ αὐτόθι κατασκήνωσις ἐστέφθησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας χάρις εἰς τὴν πατρικὴν μέριμναν τοῦ Ἰ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Συστήματος.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.— Τὴν 14 Ἰουνίου τὸ Σῶμα Προσκόπων Πειραιῶς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἔφορον κ. Κόντην μετέβη ἀπὸ πρωῒς εἰς Ναύσταθμον διὰ τοῦ «Κοργιαλένιου», καὶ ἐκείθεν εἰς Παλούκια καὶ Καματερό ὅπου καὶ παρέμειναν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀσχοληθέντες εἰς τὸ κολύμβημα καὶ τὴν κωπηλασίαν.

Τὴν 8 μ. μ. ἐπέστρεψαν εἰς Πειραιᾶ. Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ ἡ 1. καὶ 2. ὀμάς μὲ τὸν ἀρχηγὸν κ. Λεῶν Μ. μετέβη ἀπὸ πρωῒας τοῦ Σαββάτου εἰς Γλυφάδα. Τὸ ἑσπέρας δὲ μετέβη καὶ ὁ ἔφορος κ. Κόντης μὲτὰ τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Λεῶν Χ. καὶ ἄλλων Προσκόπων.

Τὴν Κυριακὴν ἐτέλεσαν λειτουργίαν εἰς τὸ ἐκεῖ ἐκ-

κλησιδίων μὲ ἐκκλησιαστικὸν χορὸν ἀπὸ Προσκόπων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κόντην ὅστις κατὰ τὸ τέλος ὤμιλησε πρὸς τοὺς Προσκόπους καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχηγούς περὶ τοῦ ὅτι αἰσθάνεται τίς βαθύτερον τὸν Θεὸν καὶ τὸ μεγαλεῖον Αὐτοῦ ὅταν εὐρίσκειται ἐν τῷ μέσῳ τῆς παγκάλου φύσεως τοῦ ὑπερόχου τούτου δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Τὴν Δευτέραν ἐκκινήσαντες τὴν 4 πρωῒν ἔφθασαν τὴν 7 π. μ. εἰς Πειραιᾶ.

ΣΜΥΡΝΗ.— Ἡ πρώτη Ὀμάς ἐξέδραμε χάριν ἐκπαιδευτικοῦ σκοποῦ εἰς Χίον ἔνθα προσεκλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ συναδέλφων τῶν.

Ἐνεκα τῶν ἀπὸ ἡμερῶν ἀρξαμένων στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς νικηφόρου δράσεως τοῦ Στρατοῦ μας, οἱ Πρόσκοποι προσφέρονται διὰ κάθε ἐργασίαν ἣτις ἤθελε ζητηθῆ ἀπὸ αὐτοῦ. Ἡ Γ. Ὀ. δι' ἐγκυκλιου πρὸς τοὺς γονεῖς ζητεῖ ἀδειαν μεταβάσεως εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πρὸς ἀμετωτέραν βοήθειαν τῶν τραυματιῶν. Οἱ περισσότεροι γονεῖς ἐδέχθησαν καὶ ἡ Ὀμάς αὕτη μετ' ὀλίγον φεύγει ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχηγὸν πεπειραμένον καὶ σώφρονα.

Ἐνεκα τῶν στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῆς στρατολογίας, οἱ μέλλοντες νὰ μεταβῶσιν εἰς Λοιδίον ἠμποδίσθησαν. Ἐύχονται δὲ οἱ ἄλλοι συναδέλφοι τῶν νὰ τοὺς ἀντιπροσωπεύσουν ἐπαξίως. Πρὸ μηνὸς ἤρξαντο καὶ αἱ ἐτήσιοι τελεταὶ τῶν Ὀμάδων Σμύρνης, αἱ ὁποῖαι ἀπέδειξαν ὅτι οἱ Πρόσκοποι μας ἐργάζονται ἀθρόως, διαθέτουν τὸν πολυτίμον χρόνον τῶν πρὸς ἐκμύθησιν πραγμάτων ποῦ θὰ τοὺς χρῆσιμύσουν ἀργότερα γιὰ νὰ γίνων καλοὶ πολῖται.

ΒΑΙΝΑΙΡ.— Ἡ κοινωνία καὶ οἱ πρόσκοποι ἐργάζονται λίαν φιλοτίμως, ἡ μὲν διὰ τῆς ὑποστηρίξεως οἱ δὲ διὰ τῆς σοβαρῆς καὶ φιλοτίμου διαγωγῆς τῶν καὶ ἀσχολίας κατὰ τὰς ἐκδρομὰς καὶ τὰς ἐν γένει εἰς τὸν Στρατὸν παρεχομένας ὑπηρεσίας.

ΘΕΙΡΑ.— Ὁ προσκοπιτμὸς κάμνει ἐκδρομὰς ἐκπαιδευτικὰς καὶ ἀσκήσεις πολλὰς καὶ διάφορας Ἰδρύθη καὶ τὸ «Σπῆτι τοῦ Προσκόπου», ὡς ὀνομάσθη, τοῦ ὁποῖου τὰ θεμέλια ἐτίκασαν οἱ Πρόσκοποι. Ἐτελοῦν τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς πόλεως τῶν καὶ περιποιοῦνται καὶ ὄρατον προσκοπικὸν κῆπον.

ΘΕΙΡΑ.— Τὸ Σῶμα ἰδρύθη ἀπὸ πέρυσι τὸν Ὀκτώβριον ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Κάππου διδασκάλου. Ἐως τῶρα ἔγειναν δύο Ὀμάδες μὲ δύναμιν 85 πρόσκόπων ἐν οἷς 4 σαλπικητοί, 4 τυμπατισταί, 12 πτυχιούχοι σηματοδοταὶ Γ' τάξεως καὶ 1 νοσοκόμος ὑποψήφιος γιὰ πτυχιό. Ἐγίναν πολλὰ ἐκδρομὰ ἀλλὰ μικρᾶς ἐκ-

τάσεως ἕνεκα τῶν Ζεμπέκιδων, οἱ ὅποιοι μᾶς ἔχουν στὸ ματι καὶ καθολοῦ παράξενον νὰ μᾶς ἔβλεπαν στὸ σημάδι.

Ὁ κ. Νίρ. Βέρδης καταρτίζει μουσικὴν τοῦ Σώματος ἐξ 22 ὁγάνων καὶ σὲ λίγο καιρὸ θὰ παίξῃ καὶ θὰ μᾶς συνοδεύῃ με ἐμβατήρια.

Ἡ Ὑπάτη Ἀρμοστεία μᾶς κτιζει τώρα τὴ Λέσχη μας ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ἀρκετὴ ἔκταση γύρω γιὰ ἀγροκτηπιὸ τὸ ὅποιον θὰ καταρτίσωμεν με ὄλους τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρης γεωργικῆς.

Τώρα ἐτοιμαζόμεθα διὰ τὰς ὀπισθεν ὑπηρεσίας τοῦ προελαύνοντος γενναίου μας στρατοῦ. Ἐν γένει ἀγωνιζόμεθα γιὰ νὰ γίνωμε ἱκανοὶ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ μᾶς χάρισε με τόσες θυσίας ὁ δοξασμένος μας στρατός. Θὰ τὸ κατορθώσωμεν.

Μὲ προσκοπικὸ χαιρετισμὸς Α. Π.

ΧΙΟΣ — Ὁ σκοπός, τὸν ὅποιον ὁ Τ. Π. Σ. ἐπιδιώκει, εἶνε ἡ διατήρησις εἰς τὸ μέλλον ἀκρις πειθαρχίας καὶ τάξεως. Ἀρκεταὶ αἰτήσεις κατατάξεως ἐλήφθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Χωρέμη, θὰ γίνωσι δὲ δεκτοί, οἱ μᾶλλον προοδευτικοὶ καὶ εὐπειθεῖς. Ἀργότερα, θὰ ἰδρῶθῃ ὁμᾶς Μαθητευόμενων. Ὁ Α. Ὁ. κ. Μπιρλῆς θὰ κάμῃ ἰδιαιτέρα μαθήματα προσκοπικὰ πρὸς τοὺς κ. Δημοδιδασκάλους Χίου. Ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἀναδιοργανωσιν διὰ νὰ ἐννοήσουν τί εἶνε ὁ πραγματικὸς προσκοπισμός.

Τὸ Σάββατον μ. μ. ἐγένετο μετὰ μεγάλην ἐπισημότητα καὶ κατόπιν προειδοποιήσεως ἡ ὀρκωμοσία τῶν προσκόπων εἰς τὸ κτήμα τοῦ κ. Χωρέμη. Τὸ στρατόπεδον τῶν Σμυρναίων Προσκόπων με τὰς σκηνὰς τοῦ τοῦ χειρουργεῖοῦ του κτλ. παρουσίαζεν ἀρκετὰ φιλόκαλον ὄψιν, καὶ τῶν Χίων ἐπίσης, δὲν ὑπελείφθη. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Γεν. Διοικητής, ὁ Δήμαρχος, ἡ Ἐπιτροπεία τῶν Προσκόπων καὶ πλῆθος ἐκλεκτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ὁ κ. Ἠγουμενίδης, Τ. Ἐφορος, δι' ὀλίγων ἡμῶν ἐνεύσε τὸν σκοπὸν καὶ τὰ κλά τῶν προσκοπισμοῦ. Ἀκολούθως ὁμιλήσῃ θερμῶς ὁ Γεν. Διοικητής κ. Παπανδρέου πρὸς τοὺς Προσκόπους καὶ τέλος ὁ κ. Δήμαρχος εἶπεν ὀλίγα τινὰ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Προσκοπισμοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Τὸν ἔρκον μεγαλοφώνως ὑπεγόρευσε ὁ Γεν. Διοικητής καὶ ἐπανελάμβανον ἐν χορῶ οἱ Πρόσκοποι. Τὴν ὥρῃαν ταύτην καὶ ἱστορικὴν διὰ τὰ Προσκοπικὰ τῆς νήτου μας χρονικὰ τελετὴν ἐπιστράφησεν ἡ ἐκτέλεσις ὑπὸ τῶν Σμυρναίων Προσκόπων, μετὰ ἐπικεφαλῆς τὸν ἐθουσιώδη αὐτῶν Ἀρχηγὸν κ. Εὐσγ. Ἰωαννίδην, διαφόρων γυμνασμάτων.

ΓΚΙΟΥΜΟΥΛΤΖΙΝΑ. — Ζωηρὰ ἐξακολουθεῖ ἡ προσκοπικὴ κίνησις εἰς ὅλην τὴν Δυτ. Θράκην. Ἐκτὸς τῶν συχνῶν ἐκδρομῶν, ἀσκήσεων κλπ. εἰς ὅλας τὰς ἑορτάς καὶ τελετὰς οἱ Πρόσκοποι διὰ τῆς ζωηρότητός των καὶ τῆς παρουσιάσεώς των τῆς ἀρρενωπῆς δίδουσι τὴν ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἐντόπιοι

καὶ ξένοι τοὺς θαυμάζουν διαρκῶς. Τώρα, μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ στρατοῦ μας καὶ τὴν παρουσίαν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν, συμπληρώσαντες πλέον καὶ τὴν τρίμηνον ὑπηρεσίαν των, ἐρίζονται καὶ αἱ ἑορταὶ τῆς ὀρκωμοσίας των καὶ ἡ ἐπίσημος παράδοσις τῶν σημαίων των. Ἡ τελετὴ αὕτη, μόνον εἰς τὴν Ξάνθην εἶχε γίνῃ μέχρι σήμερον. Ἐνταῦθα ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, παρουσία ὄλων τῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς, ὄλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κοινοτήτων, οὔτε τῶν Βουλγάρων ἐξαιρουμένων καὶ πλῆθους κόσμου. Τὴν ὀρκωμοσίαν ἐκάμεν ὁ ἀρχηγὸς κ. Ζεβελάκης, κατόπιν παραδίδω. ὁ Π. Β. τὴν Σημαίαν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ πεζικοῦ κ. Τριλίβαν, ἕνα δῶση αὐτὴν εἰς τοὺς προσκόπους τοῦ εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Ἀπὸ τὸν βρασμὸν τῆς πατριωτικῆς χαρᾶς κ. Ἀρχηγέ, ποῦ ἐνοιώσαν οἱ Θράκες, δταν ὕστερα ἀπὸ φρικτὴν τραγωδίαν ἐγύρισαν εἰς τὴν ὥρῃαν Πατρίδα των, ἐγεννήθησαν οἱ πρόσκοποι τῆς Δυτ. Θράκης. Ἦθελαν οἱ Θράκες νὰ ἔχουν μίαν ἀναπαράστασιν τοῦ ἐλευθερωτοῦ στρατοῦ, μέχρις ὅτου φτερωτὴ θὰ ἔφευγε καὶ ἐδῶ τὴν ἐλευθερίαν. Καὶ οἱ Πρόσκοποι στρατιωτικὰ χελιδόνια, ἐπὶ μῆνας ἐτραγουδοῦσαν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ροδόπης καὶ τὰς ἀκτὰς τοῦ Δεδαγατῆς καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Ἐβρου, τοῦ ἐρχομοῦ σας τὴν ἀνοιξίν. Τώρα δὲ ποῦ ἐλευθερωταὶ σεῖς καὶ λυτρωταὶ ἐφέρατε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Θράκην, ἐρχομαι οἱ Πρόσκοποι καὶ μαζὺ μετὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης των δίδουσι ἐμπρὸς σας τὸν ἔρκον τὸν προσκοπικόν, μετὰ τὴν Σπαρτιατικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ γίνωμε καλλύτεροί σας. Ἐρχονται ὁμῶς καὶ νὰ σας παρακαλέσωμεν νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ Σημαία των ἀπὸ χερί νικητοῦ στρατηγοῦ, μετὰ τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ ὑψώσωμεν ὑψηλότερα ἀπὸ τὸ ψῆλωμα τοῦ Σικῆ καὶ ἀπὸ τὴν Δόξα τῆς Δαϊράνης, ὅπου τὴν ἀνεβίβασεν ἡ ἔνδοξος Μεραρχία σας, ἡ Μεραρχία τῶν Σερρῶν.»

Ὁ ἀρχηγὸς κ. Τριλίβας ἐξέφρασε τὴν εὐχαριστήσιν του, διότι τοῦ δίδεται ἡ τιμὴ νὰ δῶσῃ Σημαίαν εἰς ὀργανωμένον Στρατ. Σῶμα Θρακῶν, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν πρόδοσιν των καὶ ἐξεδήλωσε τὴν πεποίθησιν του ὅτι οἱ Πρόσκοποι θὰ κρατήσωμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ὕψος ποῦ τὴν ἀνεβίβασεν ἡ ἀνδρεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Φυλῆς κ. Βενιζέλου. Ἐπηκολούθησαν ζητωκραυγαὶ καὶ ζωηρὰ συμπάθεια τοῦ κόσμου πρὸς τοὺς Προσκόπους.

Κ. Α. Π. Β.

ΔΕΔΑΓΑΤΣ. — Ἡ νεωστὶ συσταθεῖσα ὁμᾶς προσκόπων Δεδαγατῆς τὴν 22 Ἰουνίου ἐξέδραμεν ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν της εἰς Μάκρην, ἔνθα οἱ μετέχοντες τῆς ἐκδρομῆς ἐπεσκέφθησαν τὸ εἰς τὴν ΝΔ. παραλίαν εὐρισκόμενον σπήλαιον τοῦ Πολυφήμου Κύκλωπος. Ὑπὸ τοὺς παχυσκότους πλατάνους διημέρευσαν ἀκούμενοι εἰς σήματα καὶ ἄλλα προσκοπικὰ ἔργα καὶ παίγνια, μετ' ὁπερὶ τὴν ἐσπέραν συνανηθέντες μετὰ ταῖς βαίνοντα πρὸς τὴν πόλιν κενὰ στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐπανέλθωσιν ἐποχούμενοι.

ΛΑΓΚΑΔΑΣ. — Μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ἔτε-

λέσθη εις τὸ «Πεδίον τῶν Προσκόπων» τὴν Κυριακὴν (14ην Ἰουνίου) ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας τῶν Προσκόπων καὶ τῆς παραδόσεως τῆς σημαίας εἰς τὴν 1ην προσκοπικὴν ὀμάδα Λαγκαδᾶ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τ. Π. Σ. Α. κ. Δ. Λίγδα ἀφ' οὗ προηγουμένως καθηγήσθη διὰ καταλλήλου προσευχῆς.

Κόσμος ἐκλεκτὸς παρηκολούθησε τὴν ὥραιν τελετὴν μεταξὺ τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ὁ ὑποδιοικητὴς κ. Ἀλεκτορίδης, ὁ εἰρηνοδίκης κ. Δαλούντας, ὁ διοικητὴς τῆς ὑπομοιραρχίας κ. Μαρκόπουλος, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἡμιγυμνασίου κ. Γεωργιάδης, ὁ Γ. Ταμίας κ. Λάγας τὰ μέλη τοῦ Τ. Π. Σ., τὸ διδάσκον προσωπικὸν τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ πλῆθος χαριτωμένων κυριῶν καὶ δεσποινίδων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τ. Π. Σ. κ. Λίγδας εἶπεν ὀλίγα τινὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἀποστολὴν τῶν προσκόπων.

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν εἶχον τὰ ποιήματα τὰ ἀπαγγελθέντα ὑπὸ τῶν προσκόπων. Εἰς τὸ τέλος οἱ πρόσκοποι παραταχθέντες ἐν σχήματι Π ἔψαλαν τὸν ἴθνηκὸν ὕμνον ὑπὸ τὰς πτυχᾶς τῆς κυανολεύκου ἢ τοιαῦτα πρὸ ὀλίγου παρεδόθη εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ ὥραία τελετὴ ἔληξεν ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Τέλος οἱ πρόσκοποι διελύθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Λέσχης μὲ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ προσκοπισμοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως παρήλασαν διὰ τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς κωμοπόλεως ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν τυμπάνων καὶ σαλπύγγων.

ΧΑΛΚΙΣ.—Τὴν 14 Ἰουνίου ἢ 1 Ὁ. ἐξέδραμεν εἰς Δοκὸν ἐνθα ἐστρατοπέδευσαν ἐξασκηθέντες εἰς τὸ στήμιμα τῶν ἀντισκηνῶν.

Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν ἔγινε παρὰ τοῦ Ἀ. κ. Β. Μακροῦ διδασκαλίας σημάτων καὶ διαφόρων προσκοπικῶν παιγνίων.

Μετὰ τὸ γεῦμα καὶ τὴν μεταμεσημβρινὴν ἀνάπαυσιν ἔγινε συνέχεια διαφόρων ἀσκήσεων καὶ πρώτων βοηθειῶν.

Τὴν ἑσπέραν ἐπέστρεψαν εἰς Χαλκίδα κατενθουσιάζοντες.
Δ. Κ.

ΤΣΑΡΙΤΣΑΝΗ.—Στὰς 24 Μαΐου ἐδόθη ἀπὸ τοῦ προσκόπου παράστασις εὐεργετικὴ ὑπὲρ τῶν ἀπῶν συναδέλφων τῶν. Ἐπαίχθη τὸ διδακτικώτατον δράμα ἢ «Μόρφω» τοῦ Περεσιάδου μὲ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ μὲ εἰσπράξεις 500 δραχμῶν.

Στὰς 29 αἱ δύο ὀμάδες Τσαριτσάνης ἔκαμαν ἐκδρομὴν εἰς τὴν θέσιν «Ἐλαιῶνες» ἀνωθεν τῆς Ἐλασσῶνος καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πέρασαν ἀπ' τὴν Ἐλασσῶνα γιὰ νὰ χαιρετήσουν τοὺς ἐκεῖ νέους συναδέλφους τῶν. Τοὺς ἐγένετο θερμὴ καὶ ὥραία ὑποδοχὴ.

Στὰς 31 οἱ ἴδιοι πρόσκοποι ἔδωσαν τὴν ἴδια παράστασιν εἰς τὴν Ἐλασσῶνα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς ἐκεῖ ὀμάδος μὲ τὴν ἴδια ἐπιτυχία καὶ τὰς ἴδιαι εἰσπράξεις.

Κι' ὅλα αὐτὰ κατώρθωσαν οἱ πρόσκοποι ἐν παραμοναῖς ἐξετάσεων εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑστέρησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

ΟΔΕΜΗΣΙΟΝ. Περὶ τὰ τέλη Μαΐου ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς ὀρκωμοσίας τῶν νέων προσκόπων καὶ ἡ ἐπίδοσις τῆς σημαίας τῆς ὀμάδος, ἣτις διεξήχθη ἀπλᾶ καὶ μετὰ ἐπιβλητικότητος. Τὴν ὥραιν τελετὴν ἐτί-

μησαν ὁ στρατηγὸς κ. Σ. Νίδερ μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του, ὁ Μέγαρχος κ. Γαργαλίδης μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του, ὁ ἀρχίατρος κ. Βασιλείου μετὰ τοῦ στρατ. ἱατρικοῦ Σώματος, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰπάτης Ἀρμοστείας κ. Ἀργυρόπουλος, ὁ Ἀρμένιος Ἀρχιεπίσκοπος, ὅλα τὰ Σωματεῖα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ἀρμενικῆς Κοινότητος, πολλαὶ κυριαὶ, ἐπιστήμονες καὶ πλῆθος πολιτῶν. Τὰς τιμὰς ἀπέδιδεν ἡ ἐπιτελεῖς ἐλθοῦσα Ὀμάς Λύγδων ὡς καὶ τιμητικὴ διμοιρία ἐνοπλος προθύμως διατεθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Γαργαλίδου. Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς τελετῆς ὑπῆρξεν εἰς ὅλους τοὺς κύκλους ἀρίστη, ὁ δὲ παοιστάμενος Π. Ἐφορος Σμύρνης κ. Κ. Ἐλευθεριάδης ἐδέχθη τὰ θερμὰ ὅλων συγχαρητήρια.

Ὁ κ. Π. Ἐφορος ἐπωφεληθεὶς τῆς εὐκαιρίας μετέβη εἰς Πυργίον Ὀδ. ἐνθα ἴδρυσεν Τ. Π. Σ. καὶ Ὀμάδα Προσκόπων.

ΜΑΓΝΗΣΙΑ.—Ἰδρύθη Τ. Π. Σ. καὶ ἔμῃς ἐκ 40 προσκόπων, φιλοτίμως ἐργαζομένη καὶ παρέχουσα πλείττας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Στρατὸν τοῦ Μεσώπου.

ΒΡΥΟΥΛΛΑ.—Αἱ Ὀμάδες ἀμιλλῶνται ἢ μία τὴν ἄλλην εἰς τε τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὰς λοιπὰς Προσκοπικὰς ἐργασίας. Ἐκδρομὰς κάμνουν τακτικώτατα.

ΑΙ·ΔΙΝΙΟΝ. Ὁ ἀνασυσταθεὶς Προσκοπισμὸς διὰ μιὰς τελείας ὀμάδος προσφέρει σπουδαίας ὑπηρεσίας, συνεχίζων οὕτω τὰ παραδείγματα τῶν προκατόχων μαρτύρων συναδέλφων τῶν.

ΚΑΒΑΛΛΑ.—Διερμηνεύομεν παράκλησιν πολλῶν Προσκόπων πρὸς τὸν κ. Τ. Ἐφορον Κιχιάλλας ὅπως ὀργανωθῆ καὶ πάλιν ἡ 3η Ὀμάς. Εὐχαρίστως διαβιβάζοντες τὴν δικαίαν παράκλησιν δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θὰ εἰσακουσθῆ καὶ θὰ τεθῆ εἰς ἐνέργειαν.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.—Τὴν 23 Ἰουνίου οἱ πρόσκοποι τῆς 2ης ὀμάδος Καστορίας μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ κ. Χρυσῶν Καραγκούννην ἔκαμαν μιὰ μικρὴν ἐκδρομὴν. Ἀνέβηκαν τὸ λόφο ποῦνε στὰ Δ. τῆς πόλεως καὶ ἀπ' ἐκεῖ πῆραν τὸ στενὸν δρομάκι τοῦ βουνοῦ μέσα ἀπὸ τὸ δασάκι ποῦ μὲ τὴν ὄσριά του καὶ τίς πολλὰς μυρωδιὰς τῶν λουλουδιῶν καὶ τίς ζωγραφικὰς καλλονὰς τῶν πέριξ, ποῦ καθρεφτίζονται στ' ὄργυ ὄχρωμα νερὰ τῆς θελατικῆς λίμνης Ὀρμισιάδος καὶ ἔφθασαν σ' ἓνα ἐπίπεδο ποῦ τὸ περικύκλωναν ἀν' οριζοτιμῆνα χαμόκλαδα, σκορπίζοντα ζαλιστικὴν τὴν μυρωδιὰ τους.

Ἐκεῖ σταθῆκαν, ἐτραγουδῆσαν, ἐπαίξαν, ἐπήδησαν, ὁ Ἀρχηγὸς τοὺς ἐδίδαξε τὸ στήσιμο τῶν ἀντισκηνῶν. Τὴν χαρὰν, ποῦ ἐνοιώσαν οἱ πρόσκοποι, ὅταν ὁ ἐνωμοτάρχης Θ. Μποζώτας μαζί μὲ ἄλλους προσκόπους ἔστησαν τὸ πρῶτον ἀντισκηνον, ἦταν ἀπερίγραπτη! γέλια, χαρὰς, τραγούδια, χειροκροτήματα καὶ χορὸς ἐχρησίμευσαν γιὰ τὰ ἐγκαίρια. Βραδυάζει καὶ ἐπιστρέφουν ὅλοι χαρούμενοι, ζωηροὶ μὲ ἀνθοστολισμένο τὸ προσκοπικὸν του, καπέλλο καὶ ἐμβαίνουν εἰς τὴν πόλιν μὲ βῆμα ρυθμικόν, ποῦ τὸ δίδει ὁ μικροσκοπικὸς καὶ σοβαρὸς σαλπυγγὴς τῶν Γ. Χαυρόπουλος καὶ ὁ πάντα γελαστός καὶ πρόσχαρος τυμπανιστὴς τῶν Κ. Χαρίτος.

Τὸ β' βραβευμένο διήγημά μας

Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

ὑπὸ Βλασ. Βαλασσοπούλου
Υπαρχηγού 10ης Ὁμ. Ἀθηνῶν

(3)

Ἡ συμπεριφορὰ τῆς ἡ εἰλικρινῆς καὶ ὁ φιλικὸς τόνος ποῦ τοῦ μιλοῦσε δὲν ἀργήσανε νὰ δώσουνε θάρρος στὸν Παῦλο καὶ νὰ τὸν κάνουνε, πολὺ φυσικὰ νὰ ξαναβρεῖ τὴν αὐθάδειάν του, γιατί οἱ κακοί, οἱ μικροὶ σαν τοὺς μεγάλους, δὲν εἶναι αὐθάδεις παρὰ μ' ἐκείνους ποὺ δὲν φοβοῦνται.

— Θέλει λοιπὸν νὰ μὲ δηλητηριάσει ὁ κύρ Κώστας μ' αὐτὰ τὰ πορτοκάλια τὰ σάπια ;.. εἶπε μὲ περιφρονητικὸ τόνο ὁ Παῦλος.

— Νὰ σὲ δηλητηριάσει !..

— Naί !.. Ὁμολογᾷς πῶς σ' ἔστειλε διὰ νὰ μοῦ τὴν φτιάξεις !..

—

— Καὶ ὅτι ὀφελεῖσαι ποῦ δὲν μπορῶ νὰ κουνηθῶ κι' ἔρχεσαι νὰ μὲ χτυπήσεις !..

— ...

— Εἶναι κακὸ αὐτό, νὰ χτυπήσης ἓνα πληγωμένο ! Ἄς μποροῦσα μόνον νὰ κουνηθῶ καὶ θάβλεπες ποιὸς εἶναι ὁ Παῦλος !

Ἐνα γέλιο καθαρὸ καὶ δυνατὸ ἀπάντησε. Μπρὸς σὲ τέτοια κομπορημοσύνη ὁ νηὸς δὲν μπόρεσε νὰ σκεφτεῖ, χωρὶς νὰ μειδιάσει, τὴ φοβισμένη φυγὴ καὶ τ' ἀδύνατα πόδια ποὺ εἶχε δέσει χτές.

Ἄκουσε, Παῦλο, εἶπε ὁ πρόσκοπος. Πῶς εἶσαι ἓνα φοβερὸ παιδί τῶδειξες χτές μὲ τὸ γάτο. Ὅσο γιὰ τὴ... δηλητηρίαση, γιὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω πῶς δὲν ἦρθα νὰ σ' ἐνοχλήσω, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σοῦ θυμίσω πῶς ἐγὼ μὲ τοὺς φίλους μου, σ' ἔφερα ἐδῶ, ἐνῶ σὺ ἦσουν ἀποθνήσκων. Κι' ἔρχομαι τώρα νὰ δῶ ἂν τὸ πόδι σου πάει καλά.

Ἰσως λέτε μὲ τὸ νοῦ σας πῶς ὁ Παῦλος θὰ εὐχαριστοῦσε τὸ σωτήρα του ἀμέσως, ὅπως θὰ κάνατε σεις ἂν ἤσπιστε στὴ θέση του !.. Ὄχι !.. Ντράπηκε μόνον καὶ γιὰ λίγο δὲν ἤξερε τί νὰ πει. Ἄκουσε ἐκεῖ !.. Οἱ φίλοι του οἱ δικοὶ του νὰ τὸν ἐγκαταλήφουνε ἔτσι καὶ νὰ σωθεῖ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του !..

Γιὰ πρώτη φορὰ ὁ Παῦλος αἰσθάνθηκε ἀληθινὰ τὴν ἀξία τῆς ἀ λ λ η λ ε γ γ ὺ η ς. Ἀλλά, τώρα ποῦ ἦτανε κουτσός, ὁ Πίπης δὲν τὸν φοβόντανε πειὰ, καί, συνεπῶς, ἀντίο φίλοι !

— Ἄ ! τὸν κανάγια !.. εἶπε σιγά.

— Τί λές ;..

— Τίποτα !.. Σκέπτομαι τὸ φίλο μου τὸν Πίπη...

Ἐχω κι' ἐγὼ τοὺς φίλους μου !.. Τὸν εἶδες τὸν Πίπη ;..

— Naί, εἶναι στὸ νοσοκομεῖο...

— Ἀδύνατον !.. Καὶ ὁ Θανάσης ;

— Τοῦ κάνουνε μπάνιο γιὰ νὰ καθαρίσει !..

— Κι' ὁ Μιστόκλης, ἀπ' τὸν Ἄη Παντελεήμονα, ποῦ ἦτανε μαζί μας ;

— Εἶναι στὴ φυλακὴ !..

Λοιπὸν, δὲν ἔχει πειὰ τίποτα γιὰ νὰ περιφανεύεται, καὶ ὁ Παῦλος, ἔμεινε θλιμμένος, ἴσως ἔμεινε πε-

ρισσότερο γιατί τὸ πόδι του ἄρχισε νὰ τοῦ πονάει πολὺ.

— Ἄν θέλεις, μικρὸ μου Παῦλε, θὰ σοῦ ἀλλάξω τὴ πληγὴ σου καὶ μιᾶς αὔριο γιὰ τοὺς φίλους σου.

Αὐτὸ ἦτανε τὸ τελευταῖο !.. Νικημένος ἀπ' τὸ πόνον, ταπεινωμένος ἀπ' τὴ γενναιοψυχία τοῦ ἀντιπάλου του, ταραζόμενος ἀπ' τὰ πειρὰ ἀντίθετα συναισθημάτων, ὁ Παῦλος ἔσφιξε τὰ δόντια του κι' ἄφισε νὰ τοῦ ἀλλάξουνε τὴν πληγὴ χωρὶς νὰ πει λέξη. Ἄλλ' ὅμως κάποιο παρῆνενο αἰσθημα κατέλαβε σιγὰ σιγὰ τὴν ψυχὴ του καὶ τοῦκανε τὸ στήθος, λὲς κι' εἶχε βάλει πάνω του χόβολη καμμένη. Στερνὰ ἓνας χείμαρρος ἀπὸ δάκρυα πήδησε ἀπ' τὰ μάτια του. Ἐκλαιγε μὲ λύσσα, μὲ πόνον, μὲ πείσμα, μὲ μίσος ἀλλὰ καί, παρ' ὅλα αὐτὰ, καὶ μὲ συγκίνηση.

— Ἀντίο, Παῦλε, εἶπε ἄλλὰ ὁ νέος πρόσκοπος φεύγοντας, θάρρω αὔριο μὲ τοὺς φίλους μου.

Ἐνας κυρετὸς σφοδρὸς τὸν ἔπιασε σὲ λίγο κι' ὅλη τὴ νύχτα ψιθύριζε φράσεις χωρὶς συνέχεια: « Ὁ κανάγιας δὲν ἦρθε !.. θέλεις νά' μοῦ κάνεις κακὸ !.. Καὶ ὕστερα νὰ μὴν τοὺς φοβᾶσαι !.. Συχώρω με, Μούρτζουφλε... Μὴ σφίγγεις τόσο δυνατὰ !.. Μὰ γιατί ;.. γιατί ;.. »

Ἀνάσταση.

Ὄ ! οἱ θλιβερὲς καὶ μακρυνὲς μέρες μὲς σ' αὐτὴ τὴν ἔρημη καμαροῦλα !.. Ὁ καιρὸς ἦτανε βροχερὸς καὶ τὸ θαμπὸ μάτι τοῦ Παύλου δὲν ἔβλεπε τὸ συνηθισμένον του γαλάζιο οὐρανὸ, ἀλλὰ πάντα ἓνα σκοτεινὸ χρωμα. Ὁ μικρὸς ἄρρωστος εἶχε πέσει σὲ μιὰ ἀδυναμία καὶ ὀκτὼ μέρες τώρα δὲν μποροῦσε νὰ κάνει παρὰ μικρὰς κινήσεις, χωρὶς κανέναν λόγον νὰ ξεφεύγει ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Δὲν εἶχε χάσει ὅμως ἐντελῶς τίς αἰσθήσεις του καὶ γνῶριζε τοὺς προσκόπους, ποῦ κάθε μέρα τὸν ἐπισκεφτόντουσαν καὶ τοῦ φέρνανε γιατρικά, γλυκίσματα καὶ μιὰ φορὰ κι' ἓνα φυσουλή γιὰ νὰ διασκεδάσει. Συνήθισε στὴ παρουσία τους καὶ μ' ἓνα βλέμμα συμπάθειας κύταζε τώρα τίς χειρονομίες τους καὶ τίς συνομιλίες τους. Κι' ὅταν φεύγανε τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια του διευθυνόντουσαν πρὸς τὴν πόρτα καὶ κάποια μεταμέλεια χάραζε στὰ μάτια ποῦ τρεμούλιαζαν.

Πάνω στὶς ἔννη μέρους μιὰ καλλιτέρευση φάνηκε. Ὁ Πέτρος, ὁ πρῶτος ποῦ τὸν ἐπισκέφτηκε, ἦρθε γιὰ νὰ τοῦ ἀλλάξει τοὺς ἐπιδέσμούς του. Εἶχε καθήσει πλάι στὸ κρεβάτι, στὸ κεφάλι του κοντὰ, κι' εἶχε βάλει τὸ χέρι του στὸ ὑγρὸ μέτωπον τοῦ ἄρρωστου, ὅταν ὁ Παῦλος γύρισε, στήλωσε τὰ μάτια του, τὰ βαθουλωμένα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, πάνω του καὶ πῆρε τὸ χέρι του :

— Πῶς σὲ λένε ;.. τὸν ρώτησε, μὲ μιὰ φωνὴ σχεδὸν σβουμένη.

— Πέτρο !
— Ξέρεις, είμαι εὐχαριστημένος πούρχεσαι καὶ μὲ βλέπεις.

— "Α, τόσο τὸ καλλίτερο. Τώρα πού ἄρχισες νὰ μιλάς βλέπω πὼς πᾶς καλλίτερα...

— Ναί, ἔχω πολλὰ πράγματα νὰ σοῦ πῶ. Δὲν πιστεύω νὰ σοῦ κακοφάνηκε πού τὴν πρώτη μέρα...

— "Οχι, ὄχι, δὲν δίνουμε προσοχὴ ἐμεῖς σ' αὐτά.

— Κι' οἱ φίλοι σου εἶναι κι' αὐτοὶ σὰν καὶ σένα καλοὶ!... Δὲν εἶναι οὔτε ὁ Θανάσης, οὔτε ὁ Πίτης πού μὲ περιποιήθηκε ἔτσι...

— Γιατί κι' αὐτοὶ εἶναι ἄρρωστοί. Δὲν μποροῦσαν νὰ ἄρθουνε νὰ σὲ δοῦνε.

— "Οχι!.. τὸ ξέρω καλὰ ἐγώ!.. Δὲ θελήσανε νὰ μὲ περιποιηθοῦνε. Ἄλλά, γιὰ πὲς μου, γιατί τὰ κάτ'ε αὐτά;..

— Γιατί μᾶς εὐχαριστεῖ... Δὲν εἴμαστε ποτὲ πειδὲ εὐτυχισμένοι παρὰ ὅταν βλέπουμε τοὺς ἄλλους εὐχαριστημένους.

— Αὐτὸ εἶναι ἀστεῖο!.. Ἐμεῖς βαστάμε τὴ κοιλιὰ μας ἀπ' τὰ γέλοια σὰν ρίξουμε κανένα ἀπὸ τὸ ποδὴ λατο ἢ κολλήσουμε στὴν οὐρὰ κανενὸς σκύλου κάνα κομμάτι τενεκέ.

— Γελᾶτε, γιατί δὲν ξέρετε πόσο εὐχαριστιέται κανεὶς σὰν κάνει τὸ καλὸ... Ἔτσι, ἄκου, σὰν βροῦμε στὸ δρόμο καμμιὰ γυναικοῦλα φορτωμένη βαρεῖα, τῆς πέρνουμε τὸ μπόγο ἀπ' τὸν ὦμο καὶ τῆς τὸν πᾶμε μεῖς. Φχαριστιέται κι' αὐτὴ, ἀλλὰ φχαριστιόμαστε καὶ μεῖς περισσότερο. "Ἡ, ἂν δοῦμε στὸ δρόμο κανένα σκυλάκι νὰ κλαίει, γιατί ἔχασε τὸν ἀφεντικό του, φροντίζουμε μὲ κάθε τρόπο νὰ βροῦμε τὸ σπῆτι του καὶ νὰ τὸ δώσουμε... Νομίζεις πὼς δὲν εἶναι διασκεαστικό αὐτό;..

— "Ισως!.. Ἐγὼ δὲν ξέρω. Ἄλλὰ ποιὸς σᾶς τὰ λέει νὰ τὰ κάνετε, ὅλ' αὐτὰ τὰ πράγματα;..

— Κανεὶς!.. Τὰ κάνουμε γιατί ξέρουμε πὼς αὐτὸ πρέπει νὰ κάνουμε καὶ γιατί μᾶς ἀρέσει. Δὲν ἔχουμε δασκάλους. Ἐχουμε μόνο μαζὺ μας ἓνα μεγάλο ἀδελφὸ, τὸν ἀρχηγό μας, κι' αὐτός, μαζὺ μὲ πολλὰ ὁμορφα παιχνίδια, μᾶς μαθαίνει σιγά-σιγά κι' ὅ τι δὲν ξέρουμε, τί εἶναι τὸ καλὸ καὶ πειδὲ εἶναι τὸ κακό...

— Ναί, καλὰ. Μά, ὅταν πηγαίνετε στὴν ἐξοχή, σὰν τὴν Κυριακή, τί κάνετε;..

— Ἐκεῖ εἶναι πού εὐχαριστούμαστε πειότερο! Παίζουμε ἀνίχνευσι κι' ἀκολουθοῦμε τὰ ἔχνη σὰν τοὺς Ἴνδους μὲς τὰ δάση. Στρατοπεδεύουμε κάτω ἀπ' τὰ δέντρα. Τότες γίνονται τὰ πειδὲ ἀστεῖα παιχνίδια πού μπορεῖς νὰ φανταστεῖς... Τί μουτζουρώ-

ματα, τί κρυψίματα, τί ἐπιθέσεις τὴ νύχτα!.. Πάντα ὁμως παίζουμε τὸ κάθε παιχνίδι μὲ τιμιότητα. Ἄλλοτε παίζουμε φούτ-μπόλ ἢ μαθαίνουμε πὼς νὰ περιποιηθοῦμε ἔνα πού κάτι ἔπαθε.

— Ναί! "Οπως κάνατε γιὰ μένα!

— Ἄκριβώς! Μαθαίνουμε πὼς νὰ σβύνουμε μιὰ πυρκαϊὰ κι' ἄλλα πολλὰ! Ἄλλὰ τὸ πειδὲ καλλίτερο πού μαθαίνουμε εἶναι νὰ εἴμαστε καλὰ παιδιὰ καὶ νὰ μὴ κάνουμε κακὸ ποτὲ σὲ κανένα, οὔτε σὲ ἄνθρωπο, οὔτε σὲ ζῶο, οὔτε σὲ δένδρο.

— Ἐχετε τύχη ἐσεῖς! Πὼς θᾶθελα νᾶμουν κι' ἐγὼ σὰν καὶ σᾶς!

— Μᾶθε λοιπόν, πὼς, σὰν γίνεις καλὰ, θᾶρχεσαι μαζὺ μας στὶς ἐκδρομὲς, θὰ σὲ κάνουμε πρόσκοπο καὶ σένα στὴν ὁμάδα μας... Θὰ προσπαθήσω—καὶ πιστεύω νὰ τὸ κατορθώσω—νὰ σοῦ χαρίσει ἡ ὁμάς μιὰ στολή, κι' ἔτσι θᾶσαι τέλειος πρόσκοπος...

Ἡ χαρὰ τοῦ Παύλου ἦταν ἀπερίγραπτη.

— Τί χαρὰ! τί χαρὰ! Καὶ θὰ δεῖς πὼς θὰ μάθω νὰ ψένω πατάτες στὸ δάσος, ἔ;..

— Ναί, καὶ θὰ μάθης νὰ ξεχωρίζεις τὸ λάλημα κάθε πονυλιοῦ.

— Καὶ θὰ σᾶς βοηθάω ἅμα πηγαίνετε γιὰ ξύλα. Πὲς μου ὁμως, Πέτρο, θὰ μὲ πάρете καὶ μένα τοῦ χρόνου στὸ Στάδιο, στὴ γιορτὴ πού θὰ δώσετε;

— Ναί, ἀλλὰ πρέπει πρῶτα νὰ σοῦ πῶ κάτι, γιὰ τὸ ξέρεις. Πὼς, ὄχι μόνο στολὴ δὲν θὰ βάλεις, ἀλλὰ καὶ οὔτε μαζὺ μας θᾶρχεσαι, πρωτοῦ ὑποσχεθεῖς πὼς δὲν θὰ ξανακάνεις ποτὲ κακὸ σὲ κανένα, οὔτε σὲ σκύλο, οὔτε σὲ γάτα, οὔτε καὶ σὲ κανένα ἄλλο ζῶο...

— Οὔτε στὸ μπακάλι;

— Οὔτε σ' αὐτόν! Μάλιστα, ἅμα τὸν βλέπεις, νὰ τὸν καλημερίζεις μὲ εὐγένεια, κι' ἂν τοῦ πέσει τίποτα, νὰ τοῦ τὸ σηκώσεις καὶ νὰ τοῦ τὸ δώσεις... Αὐτό...

— Μὰ θ' ἀπολύσει τὸ σκύλο του γιὰ νὰ μὲ φάει!

— Μὰ ὄχι, ἀνόητε! Δὲν θὰ πῆ τίποτα γιατί θὰ δεῖ τὴ στολὴ πού θὰ φορᾶς. Ἄλλ' ὁμως—τὸ καταλαβαίνεις αὐτὸ πού σοῦ λέω;—πρέπει νὰ ὀρκιστεῖς **στὴ τιμὴ σου νὰ μὴ κάνεις κακὸ σὲ κανένα καὶ νὰ κάνεις καλὸ σ' ὅλο τὸν κόσμο**. Πρῶτα-πρῶτα, ξέρεις μόνον τί εἶναι ἡ τιμὴ;..

— "Οχι!

— Λοιπόν, τιμὴ εἶναι ἡ πίστις στὸ λόγο ποῦδωκες, χωρὶς νὰ ἐξαναγκαστεῖς ἀπὸ τίποτε ἄλλο, παρὰ ἀπὸ τὴ συνείδησή σου μόν.

Παράξενο πρᾶγμα! Ὁ ἐλεύθερος τόνος τοῦ Πέτρου εἶχε τὸ παράδοξο ἀποτέλεσμα νὰ προκαλέσῃ στὸν Παῦλο μιὰ μεγάλη συγκίνηση, τέτοια πού ἄλλοτε δὲν τὴν εἶχε ξανααισθανθεῖ ποτὲ στὴ λίγη ζωὴ του.

Τὰ μεγάλα του μαύρα μάτια, πειὸ μαύρα ἀκόμα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, μεγάλωναν ἀπὸ τὴν ἐκπληξη καὶ προσηλωνόντουσαν στὸ χαρούμενο πρόσωπο τοῦ Πέτρου μ' ἓνα βλέμμα βαθύ, ἀνήσυχο, σχεδὸν θλιμμένο σὰν νὰ ζητοῦσε νὰ καταλάβει τί παράδοξες συγκινήσεις κρύβουνε τὰ λόγια ποῦ ἄκουσε. Ἡ τιμὴ! Ἡ συνείδησή του! Ἦτανε, ἀλήθεια, ἡ πρώτη φορὰ ποῦ τοῦ μιλοῦσαν ἔτσι καθαρὰ γιὰ πράγματα ποῦ τὰ φανταζόντανε γιὰ τρομερά. Κατάλαβε πὼς καμμιά ἐγωϊστικὴ σκέψη δὲν κρυβόντανε πίσω ἀπ' τὴν ὑπόσχεση ποῦ τοῦ ζητοῦσε ὁ Πέτρος, καὶ σὲ μιὰ στιγμή συμπάθειας ἔπιασε τὸ χέρι καὶ τῶσφιξε σπασμωδικὰ δακρῦζοντας.

— Μπορεῖς νὰ βασιστεῖς σὲ μένα, Πέτρο, εἶπε μὲ φωνὴ ἀδύνατη, μὰ σοβαρὴ καὶ βαθειά! Εἰς τὸ ἔξης θὰ κάνω ὅτι μοῦ λές. . .

— Ὅχι, Παῦλε, ὅτι σοῦ λέω ἐγώ, ἀλλ' ὅτι σοῦ λέει ἡ συνείδησή σου. . .

Ἡ Λέσχη τῆς ομάδας.

Στὴ μεγάλη ἰσόγειο σάλα ποῦ ἔβγαζε σὲ μιὰ αὐλὴ γεμάτη ἀπὸ λουλούδια—ἔβγαζε γιὰτὶ σήμερα τὸ σπιτί αὐτὸ γκρεμίστηκε γιὰ νὰ χτιστῇ ἓνα μεγάλο—καὶ σκεπασμένη ἀπὸ δυὸ μεγάλα δέντρα, οἱ Πρόσκοποι δουλεύουνε μὲ ζῆλο γιὰ νὰ ἐτοιμάσουνε τὴ Λέσχη τους γιὰ τὴ γιορτὴ ποῦ εἶχανε τὴ μέρα ἐκεῖνη. Ἄλλοι κρεμνοῦσανε γυρλάντες ἀπὸ ἄνθη, ἄλλοι κρεμνοῦσανε φαναράκια πολύχρωμα καὶ τ' ἀνάβανε. Εἶχανε μεγάλη φασαρία οἱ Πρόσκοποι τ' ἀπόγιομα ἐκεῖνο. Πρῶτα πρῶτα ὑποδεχόντουσαν, ἐπισήμως νὰ ποῦμε, μερικὸς πρόσκοπους Ἀλεξανδρινούς, ποῦχαν ξεθεῖ λίγες μέρες μπροστά, κ' ἔπειτα τὴν ὀρκομωσία μερικῶν νέων πρόσκοπων.

Στὴ μέση τῆς σάλας, κάπου ἐκεῖ, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ομάδας, ὁ κ. . . ., τριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς πρόσκοπους του, παρακολουθοῦσε μὲ μάτι ἀεικίνητο καὶ μ' εὐχαρίστησι τὸν πρωτότυπο διάκοσμο τῆς σάλας ἀπ' τοὺς μικροὺς πρόσκοπους, ποῦ ξαφνικὰ μεταβληθῆκανε καὶ σὲ «Διακοσμητὰς», τὴ δραστηριότητα τῶν μαγεύρων ποῦ ἐτοιμάζανε τὸ τσαΐ, τοποθετοῦσανε τὰ φυτζάνια καὶ κουβαλοῦσανε τὶς καρτέλες. Δηγόντανε μιὰ εὐθυμὴ ἱστορία ἀπὸ τὸ στρατόπεδο τῆς Κηφισιάς, ὅταν εἶδε τὸν Πέτρο νάρχεται ὀδηγόντας ἀπ' τὸ χέρι ἓνα παιδί μὲ φυσιογνωμία θαρραλέα καὶ ντυμένο μὲ μιὰ κατακαίνουργη προσκοπικὴ στολή. Τὸ πρόσεξε καλλίτερα καὶ τοῦ φάνηκε πὼς δὲν τοῦ ἦτανε ἀγνωστη ἡ φυσιογνωμία του. Μὰ ποιοῦ ἦτανε, λοιπὸν. . . Ἀλλὰ αὐτὰ τὰ μεγάλα μαύρα μάτια τάξερε καλά. Καὶ ξαφνικὰ θυμήθηκε: χωρὶς ἀμφιβολία, εἶνε ὁ «Χαλάστρας». Καὶ μὲ στολή! . . .

Ὁ Ἀρχηγὸς χωρὶς νὰ θέλῃ ἔκανε δυὸ βήματα

πίσω, ἀλλὰ κρατήθηκε. Γιὰτὶ τὰ χαμόγελα ποῦ ἔβλεπε νὰ σιγοφαίνονται στὰ χεῖλη τῶν πρόσκοπων του καὶ οἱ ματιές ποῦ τούριχναν προσπαθώντας νὰ δοῦνε τὴν ἐκφραση τῆς φυσιογνωμίας του καὶ νὰ μαντέψουνε τὶς σκέψεις του, καθαρὰ τοῦ ἔδωκαν νὰ καταλάβει πὼς συνένοχοι σὲ μιὰ μικρὴ συνομωσία, ἦταν ὅλοι τους. . . Καὶ μιὰ χαρὰ τὸν ἐκυρίεψε ἀμέσως βλέποντας τοὺς πρόσκοπους του στὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀληθινοῦ προσκοπισμοῦ, στὸ ἐπίπεδο τῆς *Ἀγαθοεργίας*. Ἄ οἱ καλὲς μικρὲς καρδιές των! Πὼς τώνωισαν πὼς δὲν θὰ μπορούσανε νὰ τοῦ δώσουνε μεγαλύτερη χαρὰ ἀπ' αὐτή, δείχνοντας ἔτσι ὅσο μπορούσαν τὴν πρωτοβουλία τους τὴ γενναιοφρονα!

Χωρὶς ἄλλη ἐξήγηση προχώρησε πρὸς τὸν Παῦλο γιὰτὶ αὐτὸς ἦτανε, καθὼς θὰ καταλάβατε.

Πὼς σὲ λένε, μικρέ μου.

— Παῦλο Σέλτσα, κύριε.

Νά! Δὲν ἔχει πειὰ τὴ χοντρὴ φωνὴ του πούτρεμε σκέφτηκε ὁ ἀρχηγός. Ἔκαμε ἀρκετὲς προόδους! Κι' αὐτὰ τὰ γεμάτα μάγουλά του, τὸ σῶμα του ποῦ δυνάμωσε καὶ τὸ σεμνὸ του αὐτὸ ὕφος τί ὑπομονητικὴ δουλειὰ φυσικῆς ἀνακαίνισης καὶ διδασκαλίας ἠθικῆς ποῦ θὰ θελήσανε! . . . Ἄ τὰ καλὰ παιδιὰ! . . .

— Καὶ θέλεις νὰ γίνεις πρόσκοπος; . . .

— Μάλιστα, κύριε, θέλω νὰ εἶμαι σὰν κι αὐτοὺς ἔδῳ τοὺς φίλους μου ποῦ μοῖ σῶσανε τὴ ζωὴ καὶ τόσο μὲ περιποιηθῆκανε, δυὸ μῆνες τώρα. Μὰ βλέπω πὼς δὲν ξέρετε τίποτα ἀπ' αὐτὰ πρόσθεσε μόλις εἶδε τὴν ἐκπληξη ποῦ ζωγραφίστηκε στὴ μορφὴ τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἄν ξέρατε πόσο μὲ χαϊδέψανε. Καὶ πόσα πράγματα μοῦ μάθανε ποῦ δὲν τὰ ἤξερα! . . .

— Τί ξέρετε λοιπὸν τώρα; . . .

— Ξέρω ὅλους τοὺς κόμπους. Ξέρω νὰ βροῖσω βορρὰ ὕπου κι' ἂν εἶμαι, μέρα καὶ νύχτα. Ξέρω πὼς μπορούμε νὰ ξαναφέρουμε στὶς αἰσθήσεις του ἓναν λιποθυμημένον. Ξέρω ὅμως καὶ κάτι ἄλλο, εἶπε μ' ἓνα πονηρὸ μειδίαμα.

— Τί;

— Ξέρω πὼς ἴσα με σήμερα ἡμουν ἓνα παιδιόπαιδο καὶ ὅτι εἶναι πολὺ πειὸ εὐχάριστο νὰ κάνει κανένας τὸ καλὸ παρὰ νὰ κάνῃ τὸ κακὸ!

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Τ. Π. ΣΥΝΔΕΣΜΟΥΣ

Ἐξεδόθη τὸ Καταστατικὸν τῶν Τ. Π. Συνδέσμων εἰς πολυκαπλὰ ἀντίτυπα καὶ τιμᾶται ἀντὶ 20 λεπτῶν ἑκαστον. Τὰ Προεδρεῖα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Συνδέσμων ἄς σπεύσουν νὰ παραγγείλουν εἰς τὴν Ἀποθήκην ὅσα ἀντίτυπα θέλουν διὰ νὰ ἐφοδιάσουν τὰ μέλη των, πρὶν ἐξαπληθῶν.